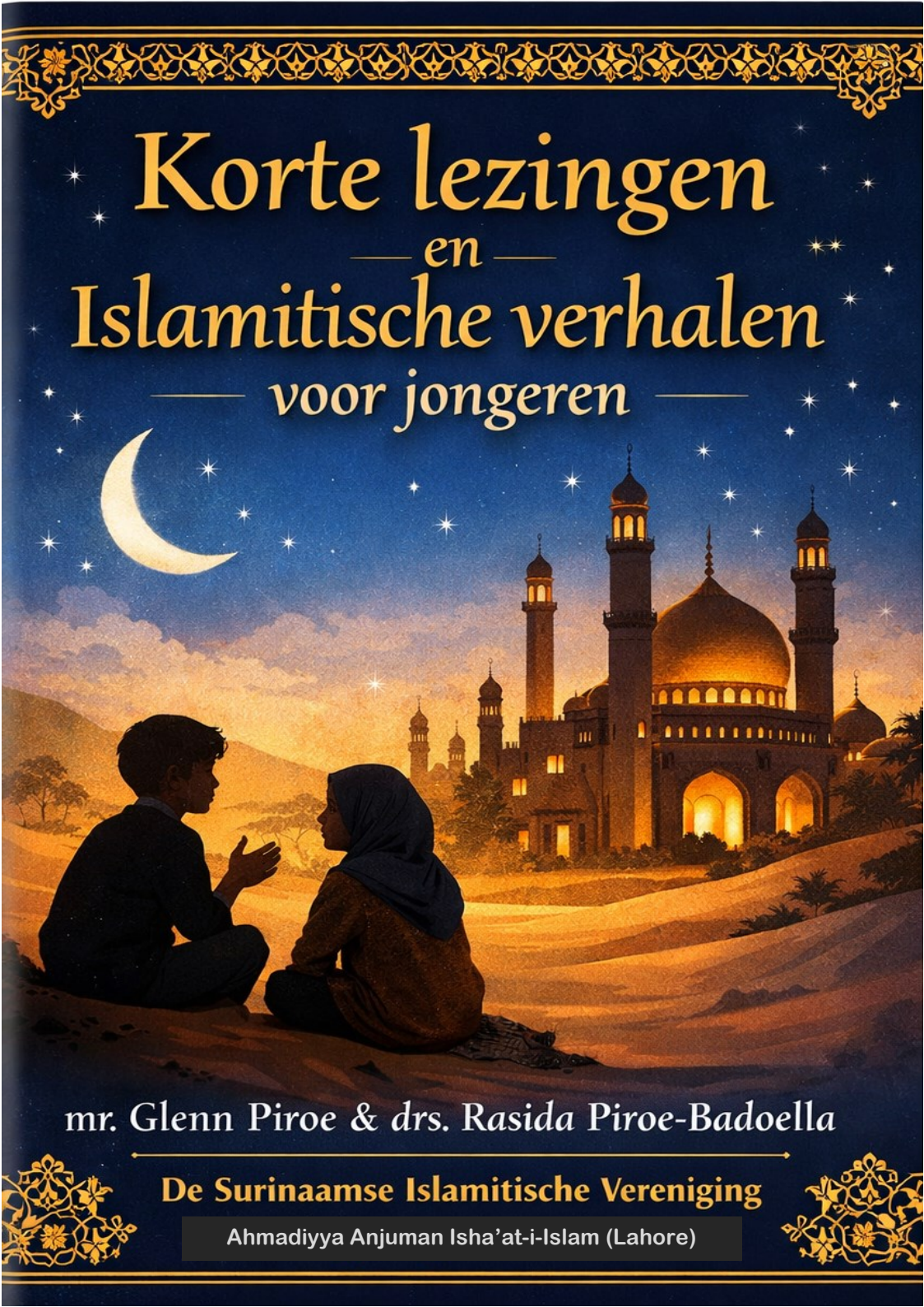

The book cover features a night scene in a desert. In the foreground, a young boy and a young girl are sitting on the sand, facing each other. The boy is on the left, gesturing with his hands as if speaking. The girl is on the right, wearing a blue hijab and a brown dress, listening. In the background, a large, ornate mosque with multiple domes and minarets is illuminated from within, casting a warm glow. The sky is dark blue with a large, bright crescent moon and several stars. The overall atmosphere is peaceful and spiritual.

Korte lezingen — en — Islamitische verhalen — voor jongeren —

mr. Glenn Piroe & drs. Rasida Piroe-Badoella

De Surinaamse Islamitische Vereniging

Ahmadiyya Anjuman Isha'at-i-Islam (Lahore)

De Islam is een wereldgodsdienst. Het is één van de grootste en snelst groeiende godsdiensten van de wereld. De belijders van de Islam, de Moslims, wonen over de hele wereld. Ook in Suriname wonen er veel Moslims.

De Islam is er om vrede te brengen op de wereld en dus ook in Suriname. Om in vrede te leven met andere mensen is het van belang dat de Moslims, de Islam echt leren kennen. Ook niet-Moslims moeten weten wat de Islam betekent. Dit boek - een publicatie van de Surinaamse Islamitische Vereniging (SIV) - is daarom bedoeld voor zowel jongeren die Moslim zijn als voor hen die geen Moslim zijn. Dit boek behandelt op een zeer eenvoudige wijze een paar Islamitische boodschappen.

Inhoudsopgave

Voorwoord

- 1 - De Islam - 5
- 2 - Hoe oud is de Islam? - 6
- 3 - Geen Mohammedaan maar Moslim - 8
- 4 - Wat betekenen Moslim en Islam? - 10
- 5 - In het begin - 11
- 6 - Het verhaal van Ibrahim, deel 1 - 13
- 7 - Het verhaal van Ibrahim, deel 2 - 14
- 8 - Irfaan leert bidden - 16
- 9 - De 5 belangrijke plichten van de Moslim - 18
- 10 - De profeet Isa - 19
- 11 - De Ka'bah - 21
- 12 - Het verhaal van Musa, deel 1 - 23
- 13 - Het verhaal van Musa, deel 2 - 25
- 14 - Het verhaal van Musa, deel 3 - 27
- 15 - Samir's Kerstfeest - 30
- 16 - De 5 pilaren van de Islam - 31
- 17 - Raif en de oude man - 33
- 18 - Het leven van de Profeet Mohammed, deel 1 - 35
- 19 - Het leven van de Profeet Mohammed, deel 2 - 37
- 20 - Het leven van de Profeet Mohammed, deel 3 - 38
- 21 - Het leven van de Profeet Mohammed, deel 4 - 39
- 22 - Het leven van de Profeet Mohammed, deel 5 - 40
- 23 - Het leven van de Profeet Mohammed, deel 6 - 42
- 24 - Het leven van de Profeet Mohammed, deel 7 - 43

- 25 - Joesoef, deel 1 - 46
- 26 - Joesoef, deel 2 - 47
- 27 - Het beste geloof - 49
- 28 - Raul groet als eerste - 51
- 29 - De lekkere Ied broden - 53
- 30 - Het heilige boek van de Moslims - 54
- 31 - Sport van de eerste Moslims - 56
- 32 - De moskee - 58
- 33 - Zakaat - 60
- 34 - Grote feesten binnen de Islam - 61
- 35 - De Heilige Koran - 63
- 36 - Vasten - 64
- 37 - Hadj - 66
- 38 - Azaan - 68
- 39 - Namaaz - 69
- 40 - Er is één God - 70
- 41 - De geloofsartikelen van de Islam - 71
- 42 - Waarom noemen wij ons Ahmadi? - 74
- 43 - Wat betekent Djihad? - 79
- 44 - Hoe kan ik een betere Moslim worden? - 83

Bibliografie

Eerste druk: augustus 2008
Surinaamse Islamitische Vereniging

Tweede herziene druk: februari 2026 / Ramadan 1447
Surinaamse Islamitische Vereniging

Voorwoord bij de eerste druk

Kinderen spelen een belangrijke rol binnen Islamitische gemeenschappen. Zij zetten op den duur de beweging van Allah voort en doen het goede in naam van Allah. Het geestelijk succes van deze aanstaande volwassenen zal in overwegende mate bepaald worden door de lessen die ze als kind, van de ouderen hebben gehad. Derhalve is het van belang dat al heel vroeg aan onze kinderen de mooie lessen en boodschappen van de Islam worden verteld en wel op een voor hen aangename wijze. Middels deze publicatie wordt getracht een andere dimensie te geven aan de al bestaande leescultuur bij onze jongeren. Deze publicatie is een eenvoudige kennismaking met enkele onderwerpen en belangrijke personages in de Islamitische wereld, met de multireligieuze samenstelling van Suriname als achtergrond. De Surinaamse Islamitische Vereniging bedankt de schrijvers voor hun inzet bij het tot stand brengen van dit boekwerk voor jongeren. Verder worden bedankt dhr. Rafiek Moennoesing en dhr. Kariem Asraf voor hun kostbare screening en kritische kanttekeningen. Aan de lezers, in het bijzonder de jongeren, wordt veel leesplezier toegewenst.

Paramaribo, augustus 2008

Dhr. Hadji M. Abdul
Voorzitter Surinaamse Islamitische Vereniging (SIV)

Voorwoord bij de tweede druk

Beste lezers,

Assalaamoe 'alaikoem w.r.w.b.

U heeft in handen een boekje met Islamitische verhalen voor de jeugd, in augustus 2008 uitgegeven door mr. Glenn Piroe en drs. Rasida Piroe-Badoella.

Vanwege het streven van het nieuw SIV Hoofdbestuur dat in 2025 is aangetreden, om samen met de nieuwe Raad voor Geloofszaken (Djamiat ul-Ulama) de jeugd meer te betrekken bij het reilen en zeilen van de Surinaamse Islamitische Vereniging, is besloten dit boekje opnieuw te laten drukken om de jeugd hiermee alvast wat basiskennis over de Islam bij te brengen op een prettige manier. De heruitgave vond plaats in de maand Ramadan van het Islamitisch jaar 1447, Christelijk jaar 2026. Speciale dank aan drs. Nasser Rodjan, SIV secretaris, voor het helpen screenen en meelesen van de herdruk en het toevoegen van enkele hoofdstukken.

Wij spreken de hoop uit dat met deze uitgave voornoemd doel bereikt moge worden en dat we ook na de Ramadan wat meer jeugdigen mogen verwelkomen bij de activiteiten van de diverse SIV moskeeën.

Wassalaam,

ing. Yazeen Moenne
Voorzitter SIV

Riaz Ahmadali
Voorzitter Djamiat ul-Ulama

1. De Islam

Veel mensen op de wereld geloven in God. Omdat mensen verschillende talen spreken en verschillende godsdiensten hebben, wordt God op verschillende manieren genoemd. Een godsdienst wordt ook wel geloof of religie genoemd. Godsdienst is de manier waarop mensen leven volgens wat God heeft geleerd. Het gaat niet alleen om bidden, maar ook om goed gedrag, eerlijk zijn en anderen helpen. Het Christendom, de Islam en het Hindoeïsme zijn de drie grootste godsdiensten op de wereld.

Het Christendom, de Islam en het Hindoeïsme behoren niet toe aan een bepaald ras. Dus je kan personen hebben die op elkaar lijken, maar verschillende godsdiensten hebben.

De Moslims zijn personen die als geloof de Islam hebben. De Moslims doen hun gebeden meestal in het Arabisch. Ze geloven in slechts één God.

Allah is het Arabische woord voor God. Moslims gebruiken het woord Allah omdat het de naam is van de Ene God. In het Nederlands mag je ook 'God' zeggen, maar wij weten dat er maar één God is.

De Islam heeft overeenkomsten met het Christendom en het Jodendom. Zo komen belangrijke personen die lang geleden hebben geleefd zoals Adam, Hawa (Eva), Izaak, Musa (Mozes), Joesoef (Jozef), Dawoed (David) en Isa (Jezus) voor in het Jodendom, het Christendom en de Islam.

Het woord Islam is Arabisch en betekent "vrede" en "zich onderwerpen aan de wil van God". Daarom moeten Moslims in vrede leven met mensen die anders leven, ook al hebben ze een andere

godsdienst. Zij moeten geen ruzie maken met personen die God anders aanbidden. Moslims werken samen met anderen om Suriname tot een beter land te maken. Onderling moeten zij ook geen ruzie maken. Het Heilige Boek van de Moslims heet de Koran.

=====

2. Hoe oud is de Islam?

De Islam is de godsdienst van de Moslims. Het is de laatste van de grote godsdiensten op de wereld. Andere grote godsdiensten zijn het Hindoeïsme en het Christendom.

Mohammed was een handelsreiziger die in 571 n. Chr. in Arabië werd geboren. Gedurende zijn handelstochten kwam hij in contact met mensen van vele godsdiensten. Deze mensen hadden veel respect voor hem, omdat hij een eerlijk mens was. Mohammed zag dat de mensen om hem heen niet leefden zoals God het wilde. Ze leefden niet goed met elkaar en vrouwen, armen en zwakken werden onderdrukt.

Om over deze situaties na te denken, trok hij zich vaak in een grot (de grot Hira) terug. Op een dag koos Allah hem uit om Zijn Profeet te zijn. In de grot Hira ontving hij de eerste boodschap van de engel Djibriel (Gabriël) toen hij 40 jaar oud was. Een profeet is iemand die boodschappen van God ontvangt en deze moet doorvertellen aan de mensen. De Profeet Mohammed vertelde de boodschap van God aan iedereen. Eén van de boodschappen van God was, dat er maar één God (Allah) bestaat.

De meeste mensen waren in het begin heel erg boos om deze en andere boodschappen die de Profeet Mohammed aan de mensen moest vertellen, want hierdoor konden zij niet veel geld meer verdienen. Tijdens de jaarlijkse godsdienstige feesten verkochten

ze veel en werden rijk. Het werd zo erg dat de Profeet Mohammed met zijn kleine groep vrienden moest vluchten van zijn woonplaats Mekka naar de stad Medina in ± 623 n. Chr. De Islamitische jaartelling begon in dat jaar.

Ondanks veel moeilijkheden begonnen steeds meer mensen de religie van Allah te aanvaarden en Moslim te worden. De groep van Moslims en de Islam groeiden steeds. Tijdens het leven van de Profeet werd de Islam volledig gemaakt door Allah. Tegen de tijd dat hij stierf (in ± 632 n. Chr), volgden veel mensen in Arabië — het land dat we nu Saoedi-Arabië noemen — zijn boodschap. De Islam is nu de snelst groeiende godsdienst ter wereld.

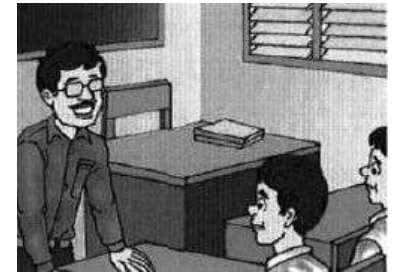
In Suriname wordt de Christelijke jaartelling gehanteerd. We leven nu in het jaar 2026. Volgens de Islamitische jaartelling leven we in het jaar 1447. De Koran, het Heilige Boek van de Moslims, werd in ± 611 n. Chr. geopenbaard aan de Profeet Mohammed. Maar de Islam bestond daarvóór al een hele tijd. Volgens de Koran is de Islam de godsdienst van alle profeten die over het goede hebben verteld. De Islam is dus even oud als de mensheid.

3. Geen Mohammedaan maar Moslim

Imraan is 8 jaar. Het is december en vakantie. Imraan is verhuisd van Saramacca naar Paramaribo, omdat zijn vader, meneer Ahmad, een nieuwe baan heeft gekregen in de stad bij een telefoonbedrijf. Imraan moest door de verhuizing naar een nieuwe school. Terwijl hij zijn bordje eten opmaakt, denkt hij terug aan zijn eerste dag op de nieuwe school.

Op de eerste dag in de derde klas waar Imraan zat, moest hij zich voorstellen aan de klas. De andere leerlingen kenden elkaar, omdat ze sinds de kleuterschool samen in de klas hadden gezeten. Omdat Imraan geen westerse naam is, vroeg de leerkracht aan Imraan wat zijn geloof is. Imraan kon daarop geen direct antwoord geven. In het Sarnami wist Imraan dat hij een "muzelman" was. Een vraag in het Nederlands over zijn geloof had Imraan nog nooit beantwoord. Imraan zei wel aan de leerkracht dat hij naar een moskee gaat. De leerkracht zei toen dat Imraan misschien een Mohammedaan is. Van de leerkracht moest Imraan het aan zijn vader of moeder vragen en dit de volgende dag aan de klas vertellen. Daardoor zei de leerkracht te hopen dat de kinderen elkaar beter zouden begrijpen en iets zouden bijleren.

Tegen half vijf kwam meneer Ahmad terug van zijn werk. Nadat meneer Ahmad gegeten had, vertelde Imraan de belevenis van zijn eerste dag op school. "Pa, hoe heet ons geloof?", vroeg Imraan aan zijn vader. "Ons geloof heet de Islam", vertelde meneer Ahmad aan Imraan. "En personen die de Islam als geloof hebben, worden Moslims genoemd. Wij zijn dus Moslims", vertelde vader aan

Imraan. "Aan de leerkracht moet je zeggen dat je Moslim bent en geen Mohammedaan." "Maar wie is dan een Mohammedaan, pa?", vroeg Imraan aan zijn vader. "Moslims worden soms ook Mohammedanen genoemd. Maar dat is fout, omdat men denkt dat we de Profeet Mohammed aanbidden. Maar wij bidden alleen tot Allah. Wij aanbidden niemand anders. De Profeet Mohammed was een mens en is de Boodschapper van Allah. Wij hebben veel respect voor hem, maar wij aanbidden hem niet." Imraan bleef zijn vader aankijken en dacht dat hij het begrepen had, maar dat wist hij nog niet. "Heb je het begrepen?", vroeg meneer Ahmad. "Ja pa, ik denk het wel", antwoordde Imraan.

De volgende dag was iedereen benieuwd in de klas. Imraan vertelde dat hij geen Mohammedaan is, omdat hij niet tot Mohammed, maar tot Allah of God bidt. Verder vertelde hij dat hij een Moslim is en vaak naar de moskee gaat om te bidden met zijn vader, moeder, broertje en zusje. De leerkracht had het ook begrepen. Maar het verschil tussen Moslim en Mohammedaan zal hij weer aan meneer Ahmad vragen tijdens de eerstvolgende ouderochtend.

4. Wat betekenen Moslim en Islam?

In verhaal no. 2 heb je gelezen dat de boodschap van Allah aan de Profeet Mohammed ongeveer in het jaar 611 n. Chr. werd geopenbaard. Allah bepaalde Zelf hoe Zijn godsdienst zou heten. In een boodschap aan de Profeet Mohammed geeft Allah aan dat de godsdienst die aan hem doorgegeven wordt de Islam heet. Vóór de Profeet Mohammed hebben er andere profeten geleefd zoals Ibrahim (Abraham), Musa (Mozes) en Isa (Jezus). In het Heilige Boek van de Moslims, de Koran, wordt gezegd dat de Islam de religie was van al deze profeten. Islam is een Arabisch woord en betekent "vrede" en "zich onderwerpen aan de wil van God". En wat de wil van God is, lees je in de Koran.

Islam betekent ook het accepteren om in vrede te leven. Dat betekent dat Moslims respect moeten hebben voor hun geloof zoals het is doorgegeven door Allah aan de Profeet Mohammed. Maar Moslims hebben ook respect voor het geloof van andere mensen die geen Moslim zijn. Moslims geloven dat Allah veel profeten naar de mensen heeft gestuurd, over de hele wereld. In overleveringen wordt gezegd dat het er ongeveer 124.000 zijn geweest. In de Koran worden sommige profeten bij naam genoemd en andere niet. Wij geloven en respecteren alle profeten die Allah heeft gestuurd. Daarom moeten wij bij het noemen van de naam van een profeet altijd zeggen "vrede zij met hem".

De Moslims groeten elkaar met de woorden "Assalaamoe alaikoem". Dit betekent "vrede zij met u". De persoon die groet, die wenst dus dat het goed gaat in het leven van de ander. De andere persoon groet dan terug met "Wa alaikoem assalaam". Dit betekent in het Nederlands "vrede zij ook met u". Hij wenst dus ook dat het goed gaat met de andere persoon. In de Islam krijgt degene die als eerst groet meer zegeningen van Allah dan degene

die terug groet. Dus de slimme Moslim groet altijd eerst, al is de andere persoon jonger of zelfs een kind.

Kinderen, tieners en jongere personen moeten toch uit respect voor ouderen proberen altijd eerder te groeten. Kinderen en jongeren moeten elkaar ook groeten met "Assalaamoe alaikoem". Tijdens het groeten mag men elkaar een handje geven.

=====

5. In het begin

Lang geleden was er niets behalve Allah of God. Deze aarde waarop we leven en lopen, de dieren en de mensen bestonden ook niet. Eerst maakte Allah engelen van licht. Zij zijn onzichtbaar, aanbidden Allah, voeren Zijn opdrachten uit en doen alleen goede dingen.

Allah maakte ook de sterren en de aarde, de zon en de maan. Wij leven op aarde en zien de zon, de maan en de andere sterren. Allah liet de aarde om de zon draaien. Daardoor ontstonden dag en nacht. De maan liet Allah om de aarde draaien. Vervolgens maakte Allah diepe oceanen en hoge bergen. Allah maakte wolken waaruit regen valt. Door die regen ontstonden rivieren.

Allah maakte toen leven op aarde. Als eerste begonnen de planten op aarde te groeien. Daarna werden alle dieren in het water en op het droge gemaakt door Allah.

Aan het einde maakte Allah iets heel belangrijks. Hij maakte de eerste mensen. Deze mensen kregen kinderen en die kregen weer kinderen. Zodoende ontstonden er steeds meer mensen op aarde. De mensen verspreidden zich hierop en gingen de hele aarde bewonen. Wij behoren ook tot die mensen.

In totaal leven er nu ongeveer twee miljard Moslims op aarde. Alle dieren en planten die wij nu kennen en zien, zijn door Allah gemaakt. De dag en de nacht die de eerste mensen zagen, maken wij nu mee.

Allah maakt alles en Allah geeft ons gezondheid en geluk. Allah is heel machtig en groot. Hij heeft alles gemaakt wat er bestaat. Daarom moeten wij bidden tot Allah en Hem dank zeggen.

6. Het verhaal van Ibrahim, deel 1

Allah heeft altijd mensen op aarde gestuurd om Zijn boodschap door te geven. Zij leerden de mensen dat zij alleen Allah moeten aanbidden en goed moeten leven. De kern van de boodschap was altijd hetzelfde: geloof in één God. Soms kregen de mensen ook nieuwe regels die pasten bij hun tijd. De boodschappers van Allah worden profeten genoemd. Een van deze profeten was Ibrahim. In de Bijbel wordt hij Abraham genoemd. Moslims geloven ook dat Allah vroeger boeken heeft geopenbaard, maar de Koran is het laatste en volledig bewaarde boek.

De mensen in het dorp van Ibrahim aanbaden vele goden van hout of steen. Ibrahim was het niet eens daarmee. Hij geloofde altijd in één God, dus in Allah. Hij wilde de mensen van het dorp die niet wilden geloven in Allah, een lesje leren.

Op een avond ging Ibrahim met een knuppel naar de plaats waar de beelden stonden en sloeg alle beelden kapot, behalve de grootste. Hij legde de knuppel naast het grote beeld en ging weer terug.

De volgende dag waren de mensen boos. Sommigen huilden, want hun goden waren kapot. De goden hadden zichzelf niet kunnen beschermen. Iedereen dacht aan Ibrahim. Hij moest dit gedaan hebben. Ibrahim kwam ook om naar de vernielde beelden te kijken.

Toen de mensen hem vroegen of hij dit gedaan had, zei hij dat het grootste beeld dit gezien moest hebben en dat hij het misschien

kon vertellen. De mensen geloofden hem niet. Ze wisten dat de beelden niet eens konden praten. Maar toch aanbaden dezelfde mensen deze beelden als goden.

De dorpingen besloten om de jonge Ibrahim te straffen. Ze bonden hem vast aan een paal en maakten een groot vuur met hout om hem te verbranden.

Rookwolken stegen op, maar niemand hoorde iets van de jonge Ibrahim. Toen het vuur uit was gebrand, zagen de mensen Ibrahim eruit komen. Allah had hem gered, hij was niet verbrand door het vuur. De mensen hadden dit alles gezien, maar toch waren ze niet bereid in de ene Allah te geloven. Ze stuurden Ibrahim weg uit het dorp.

=====

7. Het verhaal van Ibrahim, deel 2

In het vorige verhaal zagen we dat de jonge Ibrahim verbannen werd uit zijn dorp. Toen Ibrahim ietsje ouder was, ging hij samen met zijn eerste vrouw Sarah in Kanaan wonen. Enige tijd later kreeg de tweede vrouw van Ibrahim, Hadjra, een zoon. Hij heette Isma'iel en was de eerste zoon van Ibrahim.

Daarna bracht Ibrahim Hadjra en de kleine Isma'iel naar de droge vallei van Becca.

Later kreeg ook Sarah een zoon. Ze noemden hem Izaak.

Op een dag kreeg de profeet Ibrahim een droom van Allah. Hij moest Hadjra met zoon Isma'iel achterlaten in de zeer droge vallei van Becca. In de Bijbel wordt Hadjra ook wel Hagar genoemd. Op een gegeven moment kreeg Hadjra dorst en begon ze naar water te zoeken. Ze rende zeven keer op en neer tussen twee heuvels, de Safa en de Marwa. Ze zag niemand en ze zag ook geen water. Toen ze voor de zevende keer de berg was opgerend en

terug kwam, zag ze dat Allah water had laten stromen bij de plek waar de kleine Isma'iel lag.

Deze vallei van Becca, waar Ibrahim Hadjra en Isma'iel had achtergelaten, is nu de Heilige stad Mekka. De bron die door Hadjra werd ontdekt, heet nu nog de bron van Zamzam. Later kregen Hadjra en Isma'iel bezoek van Ibrahim.

In opdracht van Allah herbouwden Ibrahim en Isma'iel het Huis van Allah, de Ka'bah. Het gebedshuis was in de vorm van een kubus en daarom heette het de Ka'bah. De Ka'bah staat nog steeds in Mekka.

Terwijl zij de Ka'bah herbouwden, deden Ibrahim en Isma'iel dua tot Allah. Zij vroegen Allah om hun werk te accepteren, om deze plaats veilig te maken en om uit hun nakomelingen een grote Profeet te sturen die de mensen weer zou leren om alleen Allah te aanbidden. Allah verhoorde hun gebed. Vele jaren later werd namelijk uit hun familie de Profeet Mohammed (vrede zij met hem) geboren.

Nadat de moskee was gebouwd, kreeg Ibrahim de opdracht van Allah om de mensen te vertellen om elk jaar een bezoek te brengen aan de Ka'bah om Allah te aanbidden.

Dit bezoek aan de Ka'bah wordt de Hadj, oftewel Bedevaart genoemd. De Hadj vindt nog steeds elk jaar plaats. Surinaamse Moslims gaan ook naar de Hadj. Jaarlijks gaan ongeveer twee miljoen Moslims van de hele wereld naar de Hadj.

Ze bezoeken tijdens de Hadj ook de waterbron Zamzam van Hadjra en de twee heuvels Safa en Marwa. Personen die eens naar de Hadj zijn geweest, worden ook wel Hadji's genoemd.

=====

8. Irfaan leert bidden

"Je rechterhand moet over je linkerhand", vertelde moeder aan Irfaan. Irfaan is acht jaar en is altijd naar de moskee geweest. Als kleine jongen was hij soms rustig en deed hij alles na wat zijn vader deed. Maar soms had hij geen zin en dan rende hij op en neer in de moskee. De moeder van Irfaan vindt dat hij nu groot genoeg is om zich te houden aan alle regels van de moskee.

Moeder zit vandaag rustig met Irfaan in de voorzaal thuis. Zij zal hem vandaag leren hoe hij zich in de moskee moet gedragen. "In de eerste plaats moet je gedoucht en netjes gekleed naar de moskee gaan", zei moeder. "Je draagt een net hemd en een lange broek die niet strak zitten. Je kleren moeten schoon zijn. Vrouwen zijn volledig bedekt, behalve hun gezicht. Als je in de moskee aankomt, probeer je iedereen eerst "Assalaamoe alaikoem" te zeggen en een handje te geven. Daarna kies je een plek om te zitten. Je kan ook in de moskee zitten en rustig wachten totdat de Namaaz begint", zei moeder (zie verhaal no. 40). "Je rent niet, stoeit niet en je maakt geen lawaai in de hal of in de moskee. Je kan wel rustig met je vrienden praten in de moskeehal. En ja, je maakt de moskee niet vuil."

"Als de Azaan wordt opgeroepen, blijf je rustig. Na de Azaan wordt de saf gevormd (zie verhaal no. 39). Dat is de rij waarin de mensen staan om de Namaaz te lezen. De mensen moeten in een rechte rij staan, dus let erop dat je ook recht in de rij staat. Als de Namaaz eenmaal begonnen is, luister je naar de Imam en je doet de bewegingen die hij doet na en herhaalt wat hij leest. Sommige delen van de Namaaz lees je zachtjes zelf mee. Een deel van de Namaaz moet je zelf doen. Daarom moet je naast papa staan en opletten wat hij doet. Later ga ik je leren hoe lang elke Namaaz is."

"Verder moet je je schoenen altijd uitdoen voordat je in de moskee gaat. En je stapt met je rechterschoen in de moskee en met je linkschoen eruit. En let erop dat mannen en vrouwen apart bidden in de moskee."

"De meeste van de regels weet ik al, ma", zei Irfaan aan zijn moeder. "Ik heb je slechts een paar regels geleerd. Maar je moet alles goed onthouden, want de moskee is om te bidden en niet om grappen te maken. Heb je alles begrepen?" "Ja ma", zei Irfaan. "Dat is heel goed", zei mama. "Zo zoetjes aan ga ik je alles over de Namaaz en de moskee leren. Dan leer je hoe je goed kunt bidden en een goede Moslim kunt zijn."

9. De vijf belangrijke plichten van de Moslim

De Islam is één van de grote godsdiensten in de wereld. Ook in Suriname is het een grote godsdienst. De mensen die in de Islam geloven, worden Moslims genoemd. De Moslims leven volgens de regels die in de Heilige Koran worden genoemd en volgens de uitleg en voorbeelden van de Profeet Mohammed (vrede zij met hem).

Er zijn vijf belangrijke regels of verplichtingen waaraan de Moslims zich moeten houden.

1. De Moslim moet vijf keer per dag bidden of Namaaz lezen (zie verhaal no. 40). Dit is, na het geloof in één Allah, de belangrijkste plicht van de Moslim. De Namaaz kan bijvoorbeeld thuis of gezamenlijk in de moskee worden gelezen.

Elke vrijdagmiddag (Djoema) wordt het gebed gezamenlijk in de moskee verricht. Dit is een verplichting voor alle Moslims. Op donderdagavond komen veel Moslims ook wel samen om te bidden.

Tijdens de vastenmaand, de Ramadaan, vinden de Isha-Namaaz en de Tarawieh-Namaaz elke avond gezamenlijk in de moskee plaats. Dit gebed is dan langer dan normaal.

2. De Moslim moet zakaat betalen, zodat mensen die hulp nodig hebben, verzorgd kunnen worden (zie verhaal no 34). Dit is na de Namaaz, de belangrijkste plicht van een Moslim. Deze zakaat is niet willekeurig, maar moet berekend worden. De zakaat voor een jaar is $2\frac{1}{2}$ procent van wat men in een jaar heeft verdiend.

3. De Moslim moet gedurende de maand Ramadaan vasten (zie verhaal no. 37). Het vasten begint bij de dageraad en eindigt bij zonsondergang.

4. De Moslim moet, als hij het geld daarvoor heeft, ten minste één keer naar de Hadj in Mekka gaan (Hadj, zie verhaal no. 38).

5. Een Moslim moet zijn best doen om goed te leven en Allah te dienen. Dat noemen we de grote Djihad. Een andere belangrijke Djihad is ook om andere mensen over Allah en de Islam te leren. Soms betekent Djihad ook dat mensen hun land mogen verdedigen als zij worden aangevallen.

=====

10. De profeet Isa

Isa, ook wel Jezus genoemd, was een profeet die ongeveer 600 jaren vóór de Profeet Mohammed (vrede zij met hem) leefde. We leven volgens de jaartelling, die we in Suriname kennen, nu in het jaar 2026. Deze jaartelling is ongeveer bij de geboorte van Isa begonnen.

Isa of Jezus leerde de mensen om geen slechte dingen te doen in het leven. Dat deed hij al toen hij een kleine jongen was. Hij leerde de mensen om goed te leven. Hij werd daarbij geholpen door een paar vrienden.

Op een dag vroegen de vrienden aan Isa om hen een wonder te laten zien. Daardoor wilden zij zien of Jezus echt een profeet van Allah was. Isa zei toen dat hij de vrienden alleen een wonder zou

laten zien als ze hem niet in de steek zouden laten met het doorvertellen van Allah's boodschap. Dat beloofden ze. Allah zou ze straffen als ze na de wonder gezien te hebben, toch niet in Allah zouden geloven, zei Isa aan zijn vrienden. Isa bad tot Allah en Allah liet een wonder gebeuren.

Isa kon met de hulp van Allah mensen genezen.

Moslims geloven dat Allah een boek, de Indjil, aan Isa heeft geopenbaard. Dit is een deel van de Bijbel. Maar de boeken die nu bestaan, zijn door mensen veranderd.

Isa leerde de mensen dat er één Allah was en dat de mensen die ene God moesten aanbidden. Ze moesten volgens de regels van Allah leven. Bepaalde mensen vonden dat niet leuk. Ze vonden dat Isa hun vijand was. Dit kwam vooral voor toen hij ze zei dat ze verkeerd bezig waren. Deze mensen probeerden daarom Isa te doden door hem te kruisigen. Maar dat lukte niet. Allah hield erg veel van Isa en beschermde hem. Hij kon wegvlugten. Volgens de Moslims is hij naar India gevlucht en daar op een hoge leeftijd in Kasjmier gestorven en begraven.

Christenen zeggen dat Isa niet gered is door Allah, maar dat hij aan een kruis is opgehangen en daardoor is gestorven. Over de dood van Isa zegt de Heilige Koran dat hij niet aan het kruis is gestorven.

11. De Ka'bah

In verhaal nummer 7 heb je gelezen hoe de Ka'bah werd herbouwd door Ibrahim en zijn zoon Isma'iel. De Ka'bah is het kubusvormig gebouw in de grote moskee (Al Haram) in Mekka, Saudi-Arabië. De Ka'bah is bedekt met een zwart kleed en wordt elk jaar tijdens de Hadj door ongeveer 2 miljoen Moslims bezocht.

De Ka'bah werd eerst gebouwd van steen en klei. De mensen gingen vroeger in het gebouw om te bidden. Toen er meer mensen kwamen, begon men ook buiten te bidden in de richting van de Ka'bah.

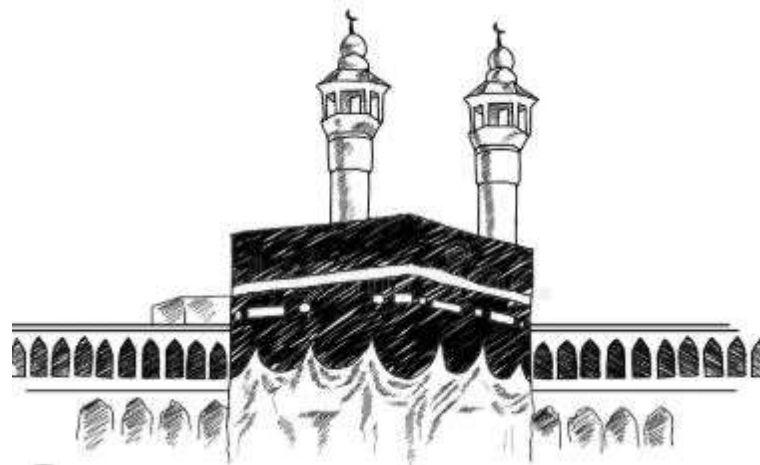
Nadat Ibrahim en zijn zoon Isma'iel waren gestorven, begonnen de mensen het geloof in één Allah te verlaten. De mensen begonnen eerst sterren en planeten te aanbidden. Daarna begon men weer beelden te vereren van steen en klei.

Uiteindelijk werden deze beelden in de Ka'bah gezet. De mensen in Mekka leefden slecht. Ze doodden de pasgeboren meisjes en behandelden vrouwen erg slecht. Toch kwamen er mensen naar Mekka om de Ka'bah eer te bewijzen.

Allah beschermde Zelf de Ka'bah toen mensen uit de stad Yemen het wilden vernietigen. De leider van Yemen heette Abraha. Hij was erg jaloers, omdat er veel mensen naar Mekka kwamen om de Ka'bah te zien. Daarom wilde Abraha de Ka'bah vernietigen. Abraha kwam met een leger en olifanten naar Mekka. De mensen van Mekka werden bang en ze vluchtten weg. Maar Allah zorgde zélf voor de bescherming van de Ka'bah. Allah stuurde vogels die kleine stenen gooiden op het leger van Abraha, en het leger werd vernietigd.

Ongeveer zestig jaren later maakte Allah de Ka'bah weer in orde via Zijn laatste profeet Mohammed. De Ka'bah was in opdracht van Allah door Ibrahim en Isma'iel gemaakt om alleen de Ene ware God, Allah, te aanbidden.

De Profeet Mohammed haalde alle afgodsbeelden weg uit de Ka'bah. Vanaf toen en tot nu toe, wordt bij de Ka'bah één God, Allah, aanbeden. Zo heeft Allah het gewild. Niet iedereen kan in de Ka'bah zelf bidden, maar Moslims bidden over de hele wereld en ook in Mekka met hun gezicht in de richting van de Ka'bah. Het is nu niet toegestaan om in de Ka'bah te gaan om te bidden.

12. Het verhaal van Musa, deel 1

Musa, ook wel bekend als Mozes, is een profeet geweest van Allah. Hij was geboren in Egypte en behoorde tot de stam der Israëlieten. De koning van Egypte, de Farao, liet de Israëlieten zwaar werken. Hij hield niet van de Israëlieten.

Op een dag gaf de Farao opdracht aan zijn soldaten om alle nieuwe pasgeboren jongens van de Israëlieten te doden. Musa was toen net geboren. Maar Allah vertelde aan Musa's moeder om haar baby in een mand te zetten en hem te leggen in de grote rivier, de Nijl. De moeder was Allah gehoorzaam en deed zoals Hij gezegd had.

De baby Musa lag drijvend in de mand op de Nijl, totdat hij in een kreekje terechtkwam waar de vrouw van de Farao hem zag. Ze vond Musa heel erg mooi en besloot hem als haar zoon op te voeden in het paleis. Musa werd zo door Allah gered.

De moeder van Musa was erg verdrietig. Ze zag haar zoon niet meer. Maar Allah had ook hiervoor een plan. De moeder van Musa stuurde de zus van Musa om te kijken wat er met de baby gebeurd was. Bij het paleis angekommen, zag ze dat de Farao's vrouw erg verdrietig was, omdat Musa niet at. De zus van Musa zei toen dat er een vrouw was die goed voor Musa kon zorgen. De vrouw van de

Farao stuurde baby Musa nu naar de vrouw die voor hem zou zorgen. Deze was de moeder van Musa. De moeder van Musa kon zo haar eigen zoon toch zelf verzorgen.

Musa groeide later op in het paleis van Egypte en werd groot en sterk. Op een dag zag hij een Egyptenaar een Israëliet slaan. De Israëliet vroeg Musa om hulp. Musa sloeg de Egyptenaar om de Israëliet te helpen. De man stierf door de klap, maar Musa had dat niet zo bedoeld. Hiervan had Musa erg veel spijt. Hij vroeg Allah om vergiffenis. Allah schonk hem toen vergiffenis. Musa besloot om voortaan alleen goede mensen te helpen en om te leven zoals Allah dat wilde.

Musa dacht veel aan de dood van de Egyptenaar. De volgende morgen zag hij dezelfde Israëliet weer een pak slaag krijgen van een andere Egyptenaar. Toen Musa deze man wilde helpen, vroeg de Egyptenaar of Musa hem ook zou doden. Musa was geschrokken. Hij wist toen dat de dood van de Egyptenaar gisteren geen geheim meer was.

Intussen zochten de Egyptenaren naar Musa om hem te straffen. Musa vroeg Allah om hulp en vluchtte toen naar het land Midian. In de volgende verhalen lees je wat hij daar allemaal meemaakte.

13. Het verhaal van Musa, deel 2

Mozes ontvangt een boodschap van Allah

Na dagen lopen in de woestijn kwam Musa een oase tegen. Een oase staat midden in de woestijn en heeft bomen en water. Musa nam hier rust en hielp twee jonge dames die hun schapen water wilden geven om te drinken. De twee jonge dames kregen eerder geen kans van de andere mannen die alleen aan hun eigen schapen dachten.

De twee jonge dames waren blij en gingen weg met hun kudde. Maar één van ze kwam later terug. Haar vader wilde Musa ontmoeten. Musa ging toen met haar mee. De vader van de meisjes was oud en had iemand nodig om voor de dieren te zorgen. Musa was bereid om hem te helpen. Na enkele jaren werken trouwde hij met één van de dochters van de oude man. Musa deed zijn best en werkte hard.

Vele jaren gingen voorbij en het leven van Musa ging goed. Hij reisde met zijn familie en was de problemen, die hij eens had in Egypte, allang vergeten. Zo ging hij op een dag toen het koud was, in de bergen om hout te halen. Hij zag van heel ver een vuur. Toen hij dichterbij kwam zag hij iets vreemds: een struik stond in brand. Deze struik verbrandde niet, maar bleef gewoon staan. Daarna gebeurde er weer iets vreemds. Hij hoorde dat Allah tot hem sprak en hem vroeg om zijn schoenen uit te trekken. Musa gehoorzaamde en trok zijn schoenen uit.

Allah vertelde hem dat hij voortaan een profeet zou zijn. Een profeet vertelt aan de mensen dat zij alleen Allah moeten aanbidden en goed moeten leven volgens de regels van Allah. Musa kreeg de opdracht van Allah om terug te gaan naar Egypte om de Farao te zeggen, dat er maar één God bestaat die Allah heet. Als de Farao en zijn mensen zouden blijven weigeren te geloven, zou Allah hen straffen.

"Wat heb je in je rechterhand, Musa?" vroeg Allah. "Een staf", zei Musa. "Gooi het op de grond", zei Allah aan Musa. Toen Musa dit deed, gebeurde er iets heel wonderbaarlijks: de staf begon vanzelf te bewegen. Musa schrok hiervan en rende weg. Allah gaf hem toen de opdracht om niet weg te rennen, omdat Allah met hem was. Toen Musa terugkeerde, zag hij dat de staf in een slang was veranderd. Musa pakte het op en het werd weer een staf.

Daarna gaf Allah de opdracht aan Musa om zijn hand op zijn borst te zetten. Toen Musa dit deed, begon zijn hand licht uit te stralen. Hij zette zijn hand weer op zijn borst en zijn hand werd weer normaal. Allah had Musa dus twee wonderen laten zien. Allah gaf Musa toen de opdracht om met deze twee wonderen naar de Farao te gaan.

Musa vroeg aan Allah om hem moedig te maken. Hij vroeg Allah ook toestemming om ook zijn broer Haroen mee te nemen naar de Farao in Egypte. Allah gaf Musa moed en toestemming om zijn broer Haroen mee te nemen. Hij beloofde Musa dat hij en zijn mensen zouden winnen van de Farao. Hij vroeg aan Musa om de Farao te vragen om de Israëlieten vrij te laten. Hoe gaat dat aflopen? Wat gaat er met Musa gebeuren in Egypte? Dit alles lees je in het volgende verhaal.

14. Het verhaal van Musa, deel 3

Mozes en de Farao

Musa stond nu in het paleis van de Farao. Samen met zijn broer Haroen was hij naar Egypte gereisd. Musa vertelde aan de Farao dat hij een profeet van Allah was en dat de Farao de Israëlieten moest vrij laten, zodat ze weg konden gaan en vrij konden zijn. Musa vroeg aan de Farao om naar de woorden van Allah te luisteren. Maar de Farao luisterde niet naar Musa en de woorden van Allah. De Farao vond dat Allah hem niets zou kunnen doen. Hij zei dat hij zelf Allah was.

De Farao vroeg aan Musa om hem een wonder van Allah te laten zien. Toen Musa het eerste wonder met zijn staf liet zien aan de Farao, werd de Farao eerst bang. Daarna lachte hij Musa uit. "Ik heb tovenaars die dit ook kunnen", zei hij aan Musa. Toen Musa hem het tweede wonder met zijn hand wees, zei de Farao dat zijn kracht groter was dan de kracht van Allah.

De Farao liet toen de beste tovenaars van Egypte komen, zodat ze betere wonderen konden laten zien. Deze waren bereid om hun wonderen in het paleis aan Musa te tonen. De Farao zou de tovenaars goed belonen als ze hun werk goed zouden doen.

De tovenaars kwamen naar het paleis om Musa hun kunsten te tonen. Er waren veel mensen in het paleis om te kijken wat er zou gebeuren. De tovenaars van Farao gooiden eerst hun staven op de grond. Hun staven leken door tovenarij op slangen. Toen Musa zijn

staf op de grond gooide veranderde het ook in een slang. Deze at al de andere slangen één voor één op. De tovenaars en de mensen die waren gekomen om te kijken, werden stil.

De tovenaars waren nu bang en ze vroegen Allah om vergiffenis. Ze begonnen vanaf toen in Allah te geloven. Allah heeft hen toen vergeven.

Musa vroeg nog een keer aan de Farao om de Israëlieten vrij te laten, zodat ze vrij konden zijn en weg konden gaan uit Egypte. De Farao weigerde dit te doen. Allah stuurde toen een grote droogte in Egypte als waarschuwing en straf. De planten en de dieren gingen dood. De Farao beloofde toen om de Israëlieten te laten gaan als de droogte zou stoppen. Allah stopte de droogte, maar de Farao liet de Israëlieten nog steeds niet gaan. Allah bracht toen andere plagen en straffen in Egypte. De Farao beloofde steeds dat hij de Israëlieten zou vrijlaten, maar steeds op het laatste moment kwam hij zijn belofte niet na. Allah bracht vele problemen in Egypte om de Farao en de Egyptenaren te straffen, maar de Farao liet de Israëlieten toch niet vrij.

Ten slotte gaf Allah opdracht aan Musa om de Israëlieten 's avonds te laten vertrekken uit Egypte. De Israëlieten verzamelden zich. Ze zouden nu zelf weggaan uit Egypte. De Israëlieten waren bijna uit Egypte toen de Egyptenaren ontdekten dat de Israëlieten weggevlucht waren. De Farao gaf zijn militairen de opdracht om achter de Israëlieten aan te gaan en ze terug te halen. Hij zou ook meegaan om Musa en de Israëlieten weer gevangen te nemen.

Musa en de Israëlieten hadden inmiddels de Rode Zee bereikt. Ze moesten de Rode Zee oversteken. Allah gaf Musa de opdracht om met zijn staf op het water te slaan. Toen Musa dit deed, ging het water van de zee uit elkaar. Er was nu een weg te zien om naar de overkant te gaan. De Israëlieten haastten zich om de overkant te bereiken. Ze zagen de Egyptenaren al achter zich aankomen.

De Israëlieten bereikten al de overkant en Musa liep achterop, als laatste om zijn volk te beschermen. De Farao reed snel op zijn paard en hij had Musa bijna ingehaald. Hij had zijn zwaard al in zijn hand om toe te slaan.

Het leger van de Farao kwam eraan. Maar Allah zou Musa en de Israëlieten beschermen. Toen Musa net de overkant had bereikt, vloeide het water vanuit beide kanten weer in elkaar. De Farao en zijn militairen verdronken in het water van de Rode Zee. De Farao en zijn vrienden kregen zo hun straf, zoals Allah had beloofd. Allah had Musa en de Israëlieten bevrijd. Dit had Allah ook beloofd. Allah komt Zijn beloften altijd na. De Israëlieten waren nu vrij, ze hoefden niet meer als slaven voor de Farao te werken.

15. Samir's kerstfeest

Samir is het enige kind van zijn ouders. Samirs ouders houden heel erg veel van hem. Al vanaf zijn derde jaar keek Samir veel naar films over het kerstfeest. Hij zag grote kerstbomen in de films en hij wilde ook één. Na veel gehuil kreeg hij uiteindelijk eentje toen hij vier jaar was. Daarna wilde hij tijdens kerst ook cadeautjes krijgen en geven aan ma en pa. Dat gebeurde ook vanaf hij vijf jaar was.

Samir is nu 11 jaar en zit in de zesde klas. Het is weer december en Samir vraagt aan zijn vader wanneer ze de kerstboom zullen gaan kopen. "We kopen dit jaar geen kerstboom meer, omdat je nu niet meer huilt."

"Ik begrijp je niet pa", zei Samir aan zijn vader. "We hebben al die tijd een kerstboom voor je gekocht, omdat je dagenlang erover hebt gehuild. Je was jong en mama en ik konden je niet uitleggen dat wij geen kerst vieren, omdat wij Moslims zijn." "Waarom niet pa? Kerst heeft toch niets met geloof te maken. Het gaat toch om cadeautjes, kerstbomen en lekker eten?" "Neen Samir", zei papa. "Kerst heeft te maken met het geloof van de Christenen. Wij respecteren de mensen hun geloof en mogen niet zeggen dat ze verkeerd zijn, ook al denken wij daar anders over."

"Tussen de Christenen en ons zijn er veel overeenkomsten. Maar als Moslims denken wij anders over Jezus dan de Christenen. Wij zeggen dat Jezus de boodschap van Allah vertelde aan de mensen, dat hij een profeet van Allah was. De Christenen zeggen

dat Jezus de zoon is van Allah. Daar geloven wij niet in. Tijdens kerst wordt de geboorte van Jezus herdacht."

Samir had het niet helemaal begrepen en zijn vader vertelde hem alles weer een keertje. Samir wist nu dat hij een Moslim was en als een Moslim moest leven. Hij vroeg nooit meer naar een kerstboom en de cadeautjes tijdens kerst vond hij niet meer belangrijk. Hij dacht in plaats daarvan aan de maand Ramadaan waarin hij had gevast en aan de mooie kleren die hij op de Ied dag mocht aandoen. (zie verhaal no. 35). Zijn ouders waren daarmee heel blij.

=====

16. De 5 pilaren van de Islam

In de verhalen 1, 3 en 4 heb je gelezen dat degenen die in de Islam geloven, Moslims worden genoemd. Waarin geloven Moslims? Er zijn vijf belangrijke plichten waaraan de Moslims zich moeten houden.

1. De geloofsgetuigenis (Shahada)

Alle Moslims geloven dat er één God bestaat. De naam van God is Allah en er is geen andere god dan Allah. De Moslims geloven ook dat Mohammed de boodschapper was van Allah.

2. Gebed

Dit is het lezen van Namaaz. Een Moslim moet vijf keer per dag bidden. De manier waarop de Namaaz wordt gelezen, is heel bijzonder, omdat men nederig voor Allah staat, zich voor Hem neerbuigt en zich voor Hem op de grond werpt.

3. Zakaat

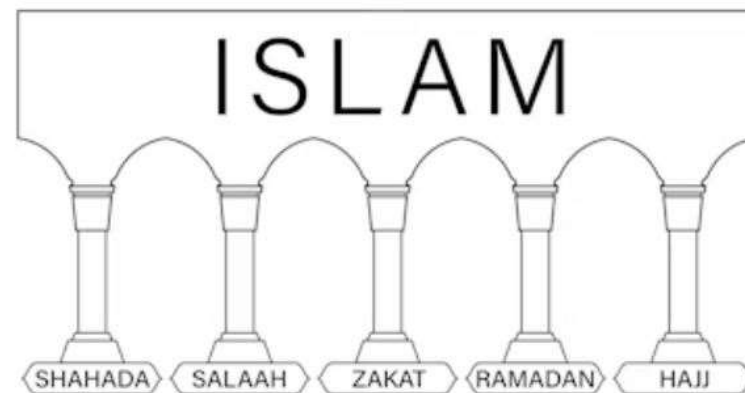
Dit is het geven van aalmoezen (bijv. geld) aan armen. Zakaat geven is verplicht en is over een jaar $2\frac{1}{2}$ % van het totale inkomen van het jaar van een persoon, na aftrek van eventuele schulden.

4. Vasten

Het is verplicht voor elke Moslim om gedurende de maand Ramadaan te vasten. Vanaf de dageraad (vanaf het al een beetje licht begint te worden) en totdat de zon ondergaat mag men niets eten en drinken. Tijdens het vasten moet men extra oppassen om niet te liegen, te schelden of slechte dingen te doen. Na afloop van de vastenmaand wordt Ied-ul-Fitre gevierd.

5. Hadj

Dit is de bedevaart naar Mekka. Moslims die gezond zijn en genoeg geld hebben om de reis te betalen, moeten één keer in hun leven de Hadj verrichten. De Hadj vindt plaats in de maand Zul-Hadj. Zul-Hadj is de twaalfde Islamitische maand.

17. Raif en de oude man

Raif rende naar huis. Het was laat geworden en zijn moeder zou zeker boos op hem worden. Raif maakt rustig de poort open en draait heel voorzichtig de deurknop. Maar voor hij het wist, stond zijn moeder voor hem. "Waar was je en waarom ben je laat thuis?", vraagt zijn moeder streng aan Raif. "Ik was bij de heer Saliem", zei Raif. "Je moet je tijd niet verdoen bij die oude man. Hoeveel keer moet ik je dat vertellen?"

De moeder van Raif is altijd boos en ontevreden want zij houdt niet van meneer Saliem. Raif heeft geen vader. Maar Raif heeft nu heel veel respect voor meneer Saliem.

Raif had meestal geen geld om naar school te brengen om brood te kopen. Hij had een groep vrienden die ouder dan hem was en niet naar school ging. Deze jongens braken vaak in, in huizen van de buurt. Omdat Raif klein en mager was, kroop hij vaak door de kleine gaten die ze in de ramen maakten om goederen naar buiten te brengen.

Op een dag zag hij in de buurt van zijn huis een oude man met een stok lopen. Hij liep traag en de straat was verlaten. Raif liep achter hem aan en hij zag een bolle achterzak. Dat moest de dikke portemonnee van die oude man zijn. Raif liep sneller en haalde de oude man in. Raif stond nu voor de man, keek hem in de ogen aan en haalde dan een zakmes uit zijn zak. "Geef me je portemonnee, anders steek ik je neer", zei Raif tegen de oude man. De oude man keek door zijn dikke brilleglazen naar Raif en zei: "Hier is mijn portemonnee. Mijn ogen zijn niet helemaal in orde meer maar ik zie heel goed. Ik hoop dat jij een dag ook goed kan zien." Dit waren gekke woorden, vond Raif, zijn ogen waren perfect. Hij pakte de portemonnee uit de handen van de oude man en rende weg.

Thuis aangekomen opende hij de portemonnee in zijn kamer. Het had helemaal geen geld erin, alleen een kaart waarop stond: "Dhr. Saliem, Bomaweg, Wanica, Suriname". Raif was verbaasd. De woorden van de oude man hielden hem echt bezig. Zou er iets met zijn ogen gebeuren? Hij werd bang en besloot de meneer te bezoeken. Hij zou hem zijn portemonnee terug geven. De volgende dag ging hij na school naar de Bomaweg.

De buurt was rustig. Raif zag jonge kinderen bij het huis. Ze zaten voor de oude man en lazen samen uit een boek. Raif wachtte tot de kinderen weg waren. Hij ontmoette meneer Saliem bij de poort. "Ik wist dat je zou komen, kom binnen", zei meneer Saliem tegen Raif. Raif was verrast door de vriendelijkheid van meneer Saliem.

"Je ogen zijn goed, maar je ziet toch niet goed jongeman", zei meneer Saliem. "Je ziet de goede dingen in het leven niet die je moet doen. Je ziet en doet de verkeerde dingen. Je moet beter gaan leven, anders beland je in de gevangenis of word je neergeschoten. Allah vergeeft je als je spijt hebt en voortaan goed leeft. Ik nodig je uit om me weer te bezoeken en op donderdagavond naar de moskee te komen die hier naast is. Daar ontmoet je goede vrienden en kan je leren om goed te leven", zei meneer Saliem. Meneer Saliem was niet boos en Raif voelde zich na lange tijd zo goed. Hij gaf de portemonnee terug.

Vanaf die dag leerde hij veel van meneer Saliem over de Islam. Hij deed af en toe karweitjes voor hem voor zakgeld. Hij begon beter te presteren op school. In de moskee maakte hij goede vrienden en voetbalde samen met ze in een voetbalvereniging. Door meneer Saliem's lessen was zijn leven beter geworden. Hij heeft nu goede

vrienden en zal dit jaar slagen van het VWO. Hij hoopt dat zijn moeder op een dag ook beter zal begrijpen wat goed is. Dan gaat ze niet meer zo boos zijn zoals nu. Ze zal dan gelukkiger zijn.

=====

18. Het leven van de Profeet Mohammed, deel 1

Geboorte en jeugd

De Profeet Mohammed werd op de twaalfde dag van de Islamitische maand Rabi'al Awwal (ongeveer 21 april) 571 n. Chr. geboren. Dit jaar wordt ook wel het Jaar van de Olifant genoemd, omdat in dit jaar Abraha met zijn olifanten Mekka wilde aanvallen (zie verhaal no. 11). De Profeet Mohammed werd geboren in Mekka. Zijn opa Abdul Muttalib was heel erg bekend, omdat hij de waterbron Zamzam, die verloren was, weer had ontdekt. Deze waterbron die in verhaal no. 7 van Ibrahim, Hadjra en Isma'iel wordt genoemd, was na lange tijd zoek geraakt.

Abdoellah was de zoon van Abdul Muttalib en de vader van de Profeet Mohammed. Abdoellah was de jongste zoon van Abdul Muttalib. Hij trouwde op jonge leeftijd met Amina. Kort daarna vertrok hij naar Syrië om handel te drijven. Syrië is een land in de buurt van Saoedi-Arabië. De Profeet Mohammed werd in Mekka geboren in het land welke nu Saoedi-Arabië heet.

Toen Abdoellah, de vader van Mohammed, terugkwam van een handelsreis, werd hij ziek en overleed. Drie maanden daarna werd Mohammed geboren. In Mekka was het toen een gewoonte dat

kinderen door andere vrouwen dan de moeder werden verzorgd. Mohammed werd verzorgd door een vrouw genaamd Halima. Na twee jaren bracht Halima het kind Mohammed terug voor Amina, de moeder van Mohammed in Mekka. Amina stuurde Mohammed weer met Halima terug, omdat er toen een gevaarlijke ziekte heerste in Mekka. Halima zorgde verder voor de kleine Mohammed en bracht hem terug naar Amina toen hij vijf jaar was. Kort hierna overleed ook Amina. Mohammed was toen zes jaar.

De kleine Mohammed ging toen bij zijn opa Abdul Muttalib wonen. Abdul Muttalib was bewaker van de Ka'bah. Twee jaar daarna overleed ook de opa van Mohammed. Een oom van Mohammed, Aboe Taalib, zorgde toen voor hem.

Deze oom van Mohammed was ook handelaar. Hij reisde daardoor heel vaak. Hij nam Mohammed vaak mee op zijn reizen. Op deze reizen zag hij dat de mensen niet blij waren. Ze werden onderdrukt en de leiders waren niet eerlijk, vooral in Mekka.

Toen Mohammed 20 jaar oud was, sloot hij zich aan bij een vereniging. Met zijn vrienden in de vereniging probeerde hij om mensen die in problemen waren, te helpen. Mohammed was heel eerlijk. Daardoor hadden de mensen in Mekka heel erg veel vertrouwen in hem. Bij ruzies vroeg men hem vaak om voor de oplossing te zorgen.

19. Het leven van de Profeet Mohammed, deel 2

Het leven tot zijn veertigste jaar

Door zijn eerlijkheid werd Mohammed in dienst genomen door Gadiedja, een rijke handelsvrouw. Zij stuurde Mohammed met goederen naar Syrië om te verkopen. Op deze reizen naar Syrië maakte Mohammed veel winst.

Gadiedja's man was al overleden. Zij begon langzaam aan te houden van Mohammed. Toen Mohammed 25 jaar oud was, vroeg Gadiedja hem om met haar te trouwen. Zij was zelf toen 40 jaar. Kort daarna traden Mohammed en Gadiedja in het huwelijk. Gadiedja hield erg veel van Mohammed en ondersteunde hem heel veel in zijn werk.

Mohammed en Gadiedja kregen twee zonen en vier dochters. De twee zonen stierven erg jong. Mohammed zorgde ook voor een jongen die Zaid heette. Zaid was als kind tijdens een stamruzie gevangen genomen en verkocht. Later kwam hij in het huis van Mohammed. Mohammed gaf hem zijn vrijheid en zorgde voor hem als een vader. De vier dochters van Mohammed heetten Zainab, Rokaja, Koelsoem en Fatima.

Na zijn huwelijk bleef Mohammed aandacht hebben voor de mensen die tot hem spraken over hun problemen. In de tussentijd hielp Mohammed om de Ka'bah te repareren. Deze was beschadigd door een overstroming. Deze reparatie moest gedaan worden door de vier stammen van Mekka. Deze vier stammen kregen ruzie over

de reparatie van de Ka'bah. Deze ruzie werd door Mohammed opgelost. Hij was eerlijk en de mensen vertrouwden hem.

In Mekka luisterde Mohammed goed naar de boodschap van de Christenen en de Joden. In die tijd aanbaden de Arabieren vele goden. Dit zette hem aan tot nadenken. Om na te denken over Allah trok hij zich terug. Hij zat dan vaak alleen in de grot Hira. Dit deed hij vaak in de maand Ramadaan. In de grot dacht hij veel na over het leven en over Allah. Hij zag dat veel mensen in Mekka afgoden aanbaden en slechte dingen deden. Dat maakte hem verdrietig en bezorgd. Hij wist dat Allah Eén is en zocht naar de juiste leiding van Allah. Daarom bad hij veel en bleef hij zich terugtrekken in de grot. Dit deed hij gedurende een lange tijd.

=====

20. Het leven van de Profeet Mohammed, deel 3

De boodschap van Allah

We zijn nu in het jaar 611 n. Chr. en Mohammed is nu 40 jaar oud. Hij bidt nog steeds en denkt steeds na hoe God wil dat de mensen moeten leven.

Toen hij op een dag in de grot Hira sliep, gebeurde er iets heel bijzonders. Een engel verscheen bij hem en sprak tot hem. In verhaal no. 5 hebben we gelezen wat een engel is. De engel gaf Mohammed drie keer de opdracht om te lezen: "Iqrah". Mohammed zei dat hij niet kon lezen, want hij had nooit leren lezen of schrijven. De engel zei hem toen om te lezen in naam van Allah. De engel zei ook dat Allah alle mensen gemaakt heeft en dat Allah de mensen goede dingen heeft geleerd.

Dit was de eerste boodschap van Allah aan Mohammed. Hij herhaalde de woorden van de engel totdat hij het uit het hoofd

kende. Mohammed was hevig geschrokken van de engel. Thuis aangekomen werd hij opgevangen en verzorgd door zijn vrouw Gadiedja. Toen hij tot rust was gekomen, vertelde Mohammed aan Gadiedja wat hij had meegemaakt in de grot. Zij bleef kalm en geloofde wat Mohammed haar vertelde. Na deze verschijning bleef het een tijdje stil. Mohammed vroeg zich af of hij iets verkeerd had gedaan. Mohammed dacht dat Allah hem verlaten had. Maar hij bleef gaan naar de grot Hira. Op een dag verscheen de engel weer voor Mohammed. Hij zei heel duidelijk dat Allah hem niet verlaten had.

Van Allah kreeg Mohammed de opdracht om voor de kinderen die geen ouders hebben, te zorgen. Ook moest hij aandacht geven aan de mensen die om hulp vroegen. Dit was de tweede boodschap van God aan de Profeet Mohammed. Mohammed was zeer blij met deze boodschap en bad tot Allah uit dankbaarheid.

=====

21. Het leven van de Profeet Mohammed, deel 4

De vrienden van de Profeet Mohammed

Allah gaf opdracht aan de Profeet Mohammed om de mensen de boodschap van Allah te vertellen. Zo zouden de mensen aan Allah denken en geen slechte dingen doen. Allah leerde Mohammed ook om te bidden. Mohammed bad samen met zijn vrouw en dochters. Mohammed had een neef Ali, de zoon van Aboe Taalib, die samen met hem woonde. Toen hij Mohammed en Gadiedja een keertje zag bidden, vertelde Mohammed hem over de boodschap die hij van Allah had gekregen. Ali aanvaardde ook de boodschap van Allah. Hij accepteerde de Islam en werd Moslim. Ali was de eerste jongere die de Islam accepteerde. Zaid, de pleegzoon van Mohammed, was de volgende persoon die de Islam accepteerde. Zij baden samen in het huis van Mohammed.

Buiten het gezin van Mohammed was Aboe Bakr de volgende persoon die de Islam accepteerde. Aboe Bakr was een goede vriend van Mohammed en was een handelaar, bekend en eerlijk. Aboe Bakr vertelde over de Islam aan zijn vrienden, die toen ook de Islam accepteerden. De groep Moslims werd groter. Maar ze waren bang voor de mensen van Mekka.

De mensen van Mekka aanbaden veel goden. De Moslims aanbaden alleen één God, Allah. De Moslims gingen buiten Mekka om in het geheim te bidden. Dit gebeurde drie jaar lang. In deze tijd bleven de boodschappen van Allah komen. Deze boodschappen van Allah vertelde Mohammed verder aan de kleine groep Moslims. Deze groep van Moslims begon te groeien. De grote en eerlijke handelaren accepteerden ook de Islam. Ook de armen en de mensen die onderdrukt werden, begonnen in de Profeet Mohammed te geloven.

=====

22. Het leven van de Profeet Mohammed, deel 5

Mohammed vertelt over de Islam aan iedereen

Nadat Mohammed op 40-jarige leeftijd zijn eerste boodschap van Allah had ontvangen, bleef Allah hem nieuwe boodschappen geven om aan de mensen door te vertellen. Toen de Profeet ongeveer 43 jaar oud was, kreeg hij de opdracht van Allah om Zijn boodschap over de Islam openlijk aan iedereen door te geven.

De Profeet nodigde eerst al zijn familieleden uit voor een etentje. Hij vertelde hen over Allah en vroeg hen om Allah en de Islam in hun leven te accepteren. Hij deed dit op twee avonden. Zijn oom Aboe Lahab was niet bereid de Islam te accepteren. De rest van de mensen liep ook weg.

Later vroeg hij alle personen in de stad Mekka om de Islam te accepteren, maar Aboe Lahab weigerde.

Zoetjes aan begon de Islam toch te groeien. Elke dag aanvaardden steeds meer mensen de Islam. Aboe Lahab en Aboe Soefjan waren twee rijke personen in Mekka. Zij waren het niet eens met de boodschap van de Profeet Mohammed. De Profeet begon bekend te worden en hij kwam op voor arme mensen en wezen. Aboe Lahab en Aboe Soefjan aanbaden vele afgoden. Door deze afgoderij verdienden deze mannen ook veel geld. Mohammed vertelde iedereen om de ene God, Allah, te aanbidden. Als iedereen dit zou doen, zouden Aboe Lahab en Aboe Soefjan niet veel geld meer kunnen verdienen. Ze zouden dan niet meer zo rijk zijn. Daarom besloten ze om Mohammed aan te vallen. Maar de oom van Mohammed, Aboe Taalib, waarschuwde hem voor de aanvallen die zouden komen.

Intussen groeide de groep Moslims. De vijanden van Mohammed maakten inmiddels grote plannen om Mohammed te vermoorden. Enkele Moslims waren al vermoord en mishandeld. Hoe zal het met Mohammed en zijn vrienden aflopen? Lees verder.

23. Het leven van de Profeet Mohammed, deel 6

Mohammed verhuist

De mishandelingen en moorden van Moslims gingen door. De Profeet Mohammed vertelde daarom aan de Moslims om te verhuizen naar Abessinië, een land in de omgeving van Mekka waar veel Christenen woonden. Dit land heet nu Ethiopië. In ongeveer het jaar 616 n. Chr. vluchtten tien mannen en vier vrouwen vanuit Mekka naar Abessinië. Daarna gingen er steeds meer Moslims daar naartoe.

De vervolging van de achtergebleven Moslims werd erger toen ook Oemar de Islam accepteerde en Moslim werd. De Mekkaanse leiders maakten nu plannen om Mohammed te doden. Een aantal mannen zou de Profeet Mohammed tegelijk aanvallen. Mohammed kreeg toen toestemming van Allah om zich te verdedigen tegen deze aanvallen. In 620 n. Chr. stierven de vrouw van de Profeet Mohammed, Gadiedja, en zijn oom Aboe Taalib.

Intussen waren er heel weinig Moslims overgebleven in de stad Mekka, waaronder Aboe Bakr, Ali en de Profeet Mohammed zelf. De rest was al gevlucht.

De nacht was aangebroken. De personen die Mohammed wilden vermoorden, waren al bij zijn huis. Allah beschermde Mohammed en hij kon vluchten uit zijn huis.

De Mekkanen gaven de moed echter niet op. Ze gingen achter de Profeet aan, maar konden hem niet vinden. De Profeet Mohammed hield zich schuil in een grot, samen met Aboe Bakr.

Samen met Aboe Bakr reisde hij in deze nacht van 18 juni 623 n. Chr. naar Yathrib. Deze stad heet nu Medina. Aboe Bakr had de aanval op Mohammed verwacht. Al een hele tijd van tevoren had hij twee kamelen en een gids gereed gehouden om Mekka te verlaten. De kamelen en de gids kwamen de Profeet en Aboe Bakr nu goed van pas. Met de kamelen en de gids reisden ze af naar Yathrib (Medina). Deze reis wordt in het Arabisch "Hidjra" genoemd. Vanaf toen begonnen de Moslims hun jaren te tellen. We zijn nu in het Islamitisch jaar 1447 (Christelijk jaar 2026).

=====

24. Het leven van de Profeet Mohammed, deel 7

Mohammed maakt de Ka'bah schoon

Omdat de Profeet Mohammed een eerlijk mens was en leefde volgens de regels van Allah, werd hij verwelkomd door de leiders van Medina. Er waren veel ruzies gaande in Medina tussen de verschillende groepen. De leiders van Medina vroegen de Profeet om deze ruzies op te lossen. Mohammed hielp deze mensen van Medina om hun ruzies op te lossen en in vrede met elkaar te leven. In ruil daarvoor mochten de Moslims vrij zijn in Medina en Allah aanbidden.

Maar de Mekkanen waren nog niet klaar met de Profeet Mohammed. Hij was verhuisd, maar ze waren hem niet vergeten. De Mekkanen brachten een groot leger bij elkaar om tegen de Moslims te vechten. De Moslims waren veel minder in aantal dan het Mekkaanse leger. Maar toch gelukte het de Moslims om deze aanval af te slaan en zo heeft Allah ze gered.

In de tijd daarna vonden er veel gevechten plaats tussen de Moslims en de Mekkanen, zonder winst voor een van deze partijen. Daarom besloten ze om vrede te sluiten. Dit vond plaats in het

zesde jaar na de Hidjra. Ze maakten toen de afspraak dat de Profeet Mohammed en de Moslims de Ka'bah voortaan vrij mochten bezoeken om te bidden. In het zevende jaar kon Mohammed vrij de Ka'bah bezoeken. De Mekkanen hadden beloofd dat ze de Moslims niet zouden lastig vallen. Volgens afspraak kon de Profeet Mohammed drie dagen in Mekka bij de Ka'bah verblijven. Na deze drie dagen moest hij de stad weer verlaten.

In het achtste jaar na de Hidjra verbraken de Mekkanen de afspraak die ze gemaakt hadden. Ze vielen plotseling een groep Moslims aan en doodden hen. Dit deed de Profeet Mohammed besluiten om de Heilige stad Mekka over te nemen van de leiders van Mekka die tegen de Islam waren. Intussen waren de Moslims groot in aantal geworden en konden ze goed omgaan met wapens. Ze gingen naar Mekka en konden de stad overnemen zonder bloedvergieten.

De Profeet nam geen wraak op de bevolking van de stad Mekka, hij vergaf hen alle onrecht die ze de Moslims hadden aangedaan. Nadat hij de stad had veroverd, maakte hij het gebedshuis, welke vele jaren geleden door Ibrahim en zijn zoon Isma'iel was gebouwd, schoon. Hij haalde al de beelden uit het gebedshuis welke bekend is als de Ka'bah. Jaarlijks gaan er nog steeds miljoenen Moslims naar de Ka'bah voor de Hadj (verhaal no. 38).

In het negende jaar van de Hidjra was de groep Moslims heel groot geworden. Bijna heel Arabië was nu Moslim. De Profeet Mohammed werd de leider van Arabië maar bleef heel eenvoudig en simpel leven. In het tiende jaar ging de Profeet Mohammed voor het laatst naar de Ka'bah op Hadj. Na zijn terugkeer thuis in Medina werd hij ziek. De Profeet stierf uiteindelijk als gevolg van deze ziekte. Hij stierf precies op dezelfde dag in het Islamitisch jaar als waarop hij was geboren: de 12 de dag van de maand Rabi'al

Awwal. Deze dag viel toen op 8 juni 632 n. Chr. Hij werd ongeveer 63 jaar oud. Hij werd begraven in Medina. Zijn graf ligt nu in de Moskee van de Profeet, nog steeds in de stad Medina.

De Profeet Mohammed was en is nog steeds heel erg geliefd bij de Moslims. Toen hij stierf, waren de Moslims heel bedroefd. Zijn hele leven lang had hij gezegd dat Allah veel groter en belangrijker is dan mensen. Daarom zei zijn goede vriend Oemar aan de mensen die naar zijn huis in Medina waren gekomen, dat de mens Mohammed gestorven was maar dat Allah nooit gaat sterven. Daarom is zijn geboortedag geen feestdag, maar een herdenkingsdag. De Profeet heeft ons de weg van Allah gewezen. Daarom hebben wij veel respect voor hem. Maar wij geloven in de machtige Allah, Die nooit sterft. En daarom aanbidden wij Hem alleen.

Over de eenheid van Allah en Zijn kracht kan je lezen in verhaal 40. Dat gaat over de Soerah al-Ichlaas. Deze soerah met vier verzen staat bijna aan het einde van de Heilige Koran.

25. Joesoef, deel 1

Joesoef en zijn broers

In de Bijbel staat hij bekend als Jozef. Joesoef was de zoon van Jakoeb, in de Bijbel bekend als Jakob. Jakoeb was ook een boodschapper of profeet van Allah. Ibrahim was de overgrootvader van Jakoeb (zie verhalen no. 6 en 7). Jakoeb had veel zonen. Deze zonen hadden verschillende moeders. Jakoeb hield erg veel van Joesoef.

Joesoef was 18 jaar en zag er heel goed uit. Hij was een rustige en beschaafde jongen. Jakoeb hield van al zijn zonen, maar Joesoef was hem bijzonder dierbaar. Joesoef bleef altijd in de buurt zijn vader. Hij mocht niet ver op het land gaan om te werken.

De broers zagen dat vader Jakoeb meer van Joesoef hield dan van hun. Daardoor werden ze erg jaloers. Ze maakten een plan om van Joesoef af te komen. Ze vroegen op een dag toestemming van hun vader om Joesoef mee te nemen naar het land. Ze kregen toestemming en Joesoef ging met zijn broers mee. Daar zouden ze hem vermoorden. Maar uiteindelijk wilden een paar broers hem niet vermoorden. Ze besloten hem in een diepe put te gooien, dan zouden ze van hem verlost zijn.

De broers kwamen thuis aan zonder Joesoef. Ze vertelden een leugen aan hun vader. Ze zeiden dat wolven Joesoef hadden opgegeten. Ze lieten hun vader een mantel van Joesoef zien met bloed van een schaap. Maar Jakoeb geloofde zijn zonen niet. Hij zei dat ze een verhaal hadden verzonnen en dat ze de waarheid niet wilden vertellen.

Vader Jakoeb was heel verdrietig, maar de broers waren Joesoef nu kwijt. Wat gebeurt er met Joesoef in de put? Hoe zal het met hem aflopen? Dit alles lees je in het volgende verhaal.

=====

26. Joesoef, deel 2

Joesoef, de Farao en de familie

Terwijl Joesoef in de put ligt, gaat een karavaan voorbij. De karavaan ziet de hulpeloze Joesoef en haalt hem uit de put naar boven. Maar ze laten hem niet zomaar gaan. Hij wordt gevangen, meegenomen en als slaaf verkocht aan een Egyptenaar, Al-Aziz. Deze neemt Joesoef mee naar Egypte.

Al-Aziz nam Joesoef in zijn huis als slaaf. Terwijl Joesoef in het huis werkte, werd de vrouw van zijn baas verliefd op hem. Ze vond Joesoef heel erg knap. Ze wilde daarom een relatie met

hem. Maar Joesoef leefde volgens de regels van Allah en hij wist dat het een zonde was om een relatie te hebben met een vrouw buiten een huwelijk. Dat vertelde hij haar, maar de vrouw van de baas luisterde niet. Zij bleef proberen om een relatie met Joesoef te hebben, maar het lukte niet. Toen werd ze boos en maakte ze een plan om Joesoef in problemen te brengen. Zij vertelde aan haar man dat Joesoef geprobeerd had om haar lastig te vallen. Dit was een leugen. De vrouw eiste van haar man Al-Aziz, dat Joesoef gestraft moest worden. Zo belandde hij in de gevangenis.

In de gevangenis gingen de jaren voorbij. Joesoef bleef tot Allah bidden en Allah gaf hem de gave om dromen uit te leggen. Op een dag kreeg de koning van Egypte, de Farao, een vreemde droom. Hij wilde weten wat deze droom betekende. Toen werd aan Joesoef gevraagd om dit uit te leggen. Hij legde de Farao toen uit dat er een grote droogte en hongersnood zou komen in Egypte. Doordat de Farao dit te horen kreeg, kon hij maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat in de komende droogte er genoeg voedsel zou zijn voor het volk. De uitleg van de droom door Joesoef was waar. De Farao was blij met deze uitleg en hij zag dat Joesoef een goed mens was. Daarom gaf hij Joesoef een hoge post in Egypte. En zo werd hij daar een heel belangrijk man.

Later, toen in het land van zijn broers en vader een grote hongersnood heerste, heeft hij ze geholpen. Eerst herkenden de broers Joesoef niet. Toen ze hem herkenden, heeft hij zijn broers vergeven voor de

foute handelingen die ze hadden gepleegd. De hele familie verhuisde toen naar Egypte. Ze leefden daar in vrede en Joesoef kon na lange tijd zijn vader weer zien.

=====

27. Het beste geloof

Shifaas is 12 jaar en woont in een gemengde buurt. Hij woont tussen Christenen en Hindoes. Zijn buurjongen aan de linkerkant is Christen en heet Tushar. De buurjongen die rechts van hem woont is een Hindoe en heet Akash. Ze zitten op dezelfde school en voetballen in de namiddag ook samen op het erf voor het huis van Shifaas. Soms zitten ze ook samen hun lessen te leren.

Op een dag kregen ze de opdracht van de juf om een opstel te schrijven. Ze moesten vertellen over zichzelf en hun gezin. Shifaas, Tushar en Akash zaten te praten wat ze in hun opstel zouden schrijven. Akash zou schrijven over hun huis dat pas verbouwd is. Het is het grootste en mooiste huis van de straat. Tushar zou schrijven over hun auto. Het is de beste auto die hij gezien heeft. Hij zou schrijven dat zijn vader en moeder de beste vader en moeder zijn van de hele wereld. Ze zijn heel erg lief.

Shifaas wist ook al wat hij in zijn opstel zou schrijven. Hij zou schrijven over zijn mooie voetbalschoenen en de vele boeken die hij heeft. Hij zou ook schrijven over zijn ouders. Als laatste zou

hij schrijven dat hij Moslim is en dat zijn geloof het beste is in de hele wereld.

Terwijl de jongens bezig waren dit aan elkaar te vertellen op het balkon, zat de vader van Shifaas binnen een boek te lezen. Hij had alles gehoord. De jongens gingen tegen half zeven uur weg na een partijtje voetbal.

Shifaas ging toen baden en eten. Nadat hij gebaad was en gegeten had, riep zijn vader hem in de woonkamer. Hij moest Shifaas iets vertellen. "Ik heb gehoord wat je over ons geloof aan de anderen hebt verteld, Shifaas. En dat is niet goed." "Wat is niet goed pa?", vroeg Shifaas aan zijn vader. "Ons geloof is goed en wij geloven dat de Islam de ware weg van Allah is. Maar wij mogen andere mensen niet beledigen of hun geloof belachelijk maken. Wij moeten dus ook respect hebben voor het geloof van Tushar en dat van Akash. Je moet hun geloof nooit beledigen."

Shifaas keek zijn vader aan. "Dit komt ervan als je niet oplet als er een preek in de moskee wordt gehouden. De Imam heeft tijdens zijn spreekbeurt op de donderdagavond hierover gesproken. Je hebt niet opgelet." Shifaas' vader vroeg wat hij nu zou doen. "Ik ga het niet meer zeggen en ik ga het niet schrijven in mijn opstel", zei Shifaas aan zijn vader. "Welterusten en nu lekker gaan slapen", zei vader aan Shifaas. Shifaas ging naar bed, terwijl vader en moeder door bleven kijken naar de tv. Zo een uitspraak zou hij nooit meer doen.

28. Raul groet als eerste

In dit verhaal ga je lezen wie als eerste moet groeten. Raul is tien jaar oud en gaat elke Djoemeraat (donderdagavond) naar de moskee. Op vrijdag gaat hij ook met zijn vader en moeder naar het Djoema-gebed. Het Djoema-gebed is het verplichte Vrijdagsgebed. Op de Djoema komen er ook andere kinderen en tieners. Meneer Anwar is ook in de moskee bij elke Djoema. Hij is heel lief en de kinderen van de moskee zijn niet bang voor hem. Hij praat vaak heel vriendelijk met de kinderen.

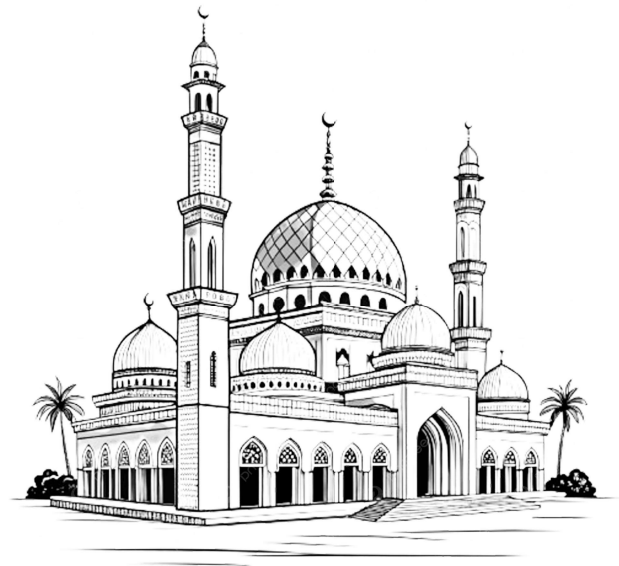
Op een vrijdag was meneer Anwar als eerste in de moskee. Raul kwam daarna met zijn vader de moskeehal binnen. Meneer Anwar groette als eerste "Assalaamoe alaikoem" tegen Raul en "Assalaamoe alaikoem" tegen zijn vader.

Beiden zeiden "Wa alaikoem assalaam" en gaven elkaar de hand. Raul dacht aan zijn moeder. Ze had hem vaker gezegd om de oudere mensen als eerste "Assalaamoe alaikoem" te zeggen. Maar meneer Anwar was hem vóór. Hij had als eerste gegroet.

Raul bleef zitten naast meneer Anwar. Raul zat tussen zijn vader en meneer Anwar. Er kwamen nog meer kinderen en volwassenen in de moskee. Meneer Anwar zei tegen de kinderen "Assalaamoe alaikoem" vóórdat zij "Assalaamoe alaikoem" konden zeggen. Ook tegen de volwassen mensen en de tieners zei meneer Anwar als eerste "Assalaamoe alaikoem". Volgens Raul's moeder moesten de kinderen eerst groeten, maar waarom groette meneer Anwar als eerste? Raul begreep dit niet.

Na het Djoema-gebed bleven de mensen even napraten. Zoetjesaan begon het leeg te worden in de moskee. Meneer Anwar zat aan tafel en dronk limonade. Raul liep naar meneer Anwar en vroeg "Meneer Anwar, waarom groet u de kinderen als eerste? Mijn moeder zegt dat de kinderen eerst moeten groeten." "Dat is een heel goede vraag, Raul", zei meneer Anwar. "Kinderen moeten proberen als eerste te groeten. Maar volwassen personen mogen ook als eerste groeten. Volwassen personen hoeven niet te wachten totdat een kind, een tiener of iemand die jonger is als eerste groet. Degene die als eerste groet is slimmer, omdat degene die als eerste groet, meer beloning van Allah krijgt. Probeer dus om slim te zijn. En vertel het ook aan je moeder." "Dat zal ik doen, meneer Anwar. En Assalaamoe alaikoem, we gaan naar huis." Meneer Anwar lachte. Raul leert zijn lessen erg snel. Hij had eerder gegroet.

29. De lekkere Ied-broden

Sjafiek is 12 jaar oud. Zijn vader, meneer Abdoel, is bestuurslid van de gemeente. De moskee is gebouwd op hun perceel. De gemeente is aangesloten bij de Surinaamse Islamitische Vereniging (SIV). Het is de vastenmaand Ramadaan. Meneer Abdoel krijgt een telefoon van de SIV om een pakket met 12 Ied-broden op te halen. Deze Ied-broden zijn door een bedrijf gesponsord. Meneer Abdoel haalt de broden op. Hij moet deze verdelen onder de mensen die het niet zo breed hebben. Thuis aangekomen vraagt meneer Abdoel aan Sjafiek om een lijst van 12 mensen te maken. Deze mensen zullen dan de Ied-broden krijgen. Sjafiek neemt een blaadje en een pen en begint met de lijst. Hij schrijft de namen op van 12 mensen die in de moskee komen. "Sjafiek, ben je klaar met de lijst?", vraagt meneer Abdoel 's avonds aan Sjafiek. "Ja pa, ik heb al een lijst. Wanneer gaan we de Ied-broden verdelen?".

Vader neemt de lijst en leest de namen die erop staan. "Waarom heb je deze namen opgeschreven, Sjafiek?", vraagt vader. "De Ied-broden zijn zakaat en dat moeten we alleen aan Moslims geven. Daarom heb ik de namen van de mensen uit de moskee geschreven", zegt Sjafiek. "Dat is niet correct, Sjafiek", zegt vader. "Zakaat is er om de arme medemens en behoeftige mensen te helpen. Het maakt niet uit of die persoon wel of geen Moslim is of tot een bepaald ras behoort", vertelt moeder. "Dus je lijst is niet goed, omdat 10 van de 12 mensen op de lijst niet arm zijn. Maak een andere lijst en kijk naar de echte arme mensen in de buurt van de moskee. Ik wil de lijst morgen zien". "Ja pa", zegt Sjafiek.

De volgende dag zit Sjafiek na school samen met zijn moeder om de 10 andere namen uit de buurt te zoeken. De lijst was al gauw gevuld. Op de lijst stonden nu 2 Moslims en 10 personen die geen Moslim waren. Het waren de echte arme mensen in de buurt van de moskee. Sjafiek wees de lijst weer aan zijn vader. Vader was zeer blij met de lijst. "Dat is heel goed gedaan, Sjafiek. Als je zo doorgaat wordt je eens bestuurslid van de gemeente net als ik. Ga zo door", zei meneer Abdoel. De volgende dag zetten vader en Sjafiek alle Ied-broden in de auto om het te gaan verdelen. De mensen waren zeer blij met hun Ied-brood en Sjafiek ook, omdat hij een goede job gedaan had.

= = = = =

30. Het heilige boek van de Moslims

Het heilige boek van de Moslims heet de Koran. De Koran werd door Allah in het Arabisch geopenbaard. Het Arabisch is en blijft de echte taal van de Koran. Later zijn er vertalingen gemaakt in andere talen, zoals het Nederlands. Deze vertalingen helpen mensen om de betekenis beter te begrijpen.

De Koran bestaat uit 114 hoofdstukken. Een hoofdstuk wordt een soerah genoemd. De Koran heeft dus 114 soerahs. Elk hoofdstuk of soerah bestaat uit verzen. Er zijn lange en korte hoofdstukken of soerahs in de Koran. De langste soerah heeft 286 verzen, terwijl de kortste soerah slechts 3 verzen telt. Een vers wordt een āyah genoemd. Meerdere verzen heten āyāt.

De lange soerahs of hoofdstukken van de Koran worden in kleinere gedeelten verdeeld, roekoe's genoemd. Veel van de kortere soerahs zijn niet verder onderverdeeld.

De Koran is verder in 30 gelijke delen verdeeld. Zo kan men beter plannen als men de hele Koran wil doorlezen. Zo kan de Koran in 30 dagen, dus een maand, helemaal uitgelezen worden. Elke dag of avond wordt dan evenveel gelezen. Deze 30 delen zijn bekend onder de namen djoez of sipara's. In de Ramadan wordt vaak de Koran helemaal uitgelezen, en wel één djoez of sipara per dag.

Het eerste hoofdstuk of soerah van de Heilige Koran heet Al-Fatiha. Dit betekent: 'de opening'. De soerah Al-Fatiha wordt in elke Namaaz meerdere keren gelezen.

In deze soerah prijzen wij Allah en vragen wij Hem om ons te leiden op het rechte pad. Daarom wordt Al-Fatiha ook wel de kern van de Koran genoemd. Zonder het lezen van Al-Fatiha is de Namaaz niet volledig. Elke Moslim leert deze soerah daarom als één van de eerste uit het hoofd. Het is dus een heel belangrijke soerah.

De laatste soerahs van de Heilige Koran zijn de kortere soerahs. Omdat deze kort zijn, zijn ze makkelijk uit het hoofd te leren. Veel Moslims kennen deze soerahs uit het hoofd en zeggen deze op als ze de Namaaz lezen.

Bekende korte soerahs of hoofdstukken zijn: Al Fadjr, Al-Qadr, Al-Takazoer, Al-Asr, Al-Qoeraisj, Al-Fiel, Al-Ma'oen, Al-Kausar, Al-Kafiroen, Al-Nasr, Al-Lahab, Al-Ichlaas, Al-Falaq en Al Naas. Moslimkinderen kunnen deze soerahs alvast uit het hoofd leren.

=====

31. Sport van de eerste Moslims

In de Islam is bewegen heel erg belangrijk. Bij het bidden is er ook veel beweging. Om de Namaaz te doen, moet je fit zijn. De Moslims van vroeger deden veel aan sport. Zo wordt in de Hadith (vertellingen uit het leven van de Profeet Mohammed) gezegd dat de Profeet Mohammed wel eens een wedloop heeft gehouden met zijn vrouw Aisha. Zij won eerst, en later won de Profeet. Een Moslim die een goede renner was, was Hudhayfah ibn Badr. Veel metgezellen van de Profeet waren sterke en snelle mannen.

Paardrennen was ook een sport waaraan veel werd gedaan in Arabië waar de Profeet Mohammed leefde. Van de Profeet wordt gezegd dat hij ook paardenwedstrijden heeft georganiseerd, waaraan goede en minder goede paardrijders konden deelnemen. Hij zou ook eens zelf deelgenomen hebben aan een kamelenwedstrijd met zijn kameel Al-Adba, waarbij hij verloor.

Het werd in die tijd aangeraden om kinderen te leren zwemmen, paardrijden en boogschieten. De mensen die in de tijd van de Profeet leefden, zeiden dat de Profeet Mohammed aan de mensen verteld had om te leren boogschieten, omdat Isma'iel ook van

boogschieten hield. Isma'iel was de zoon van Ibrahim zoals we in verhaal 7 hebben gezien.

Volgens de Hadith hield de Profeet van worstelen. Hij heeft zelf met een aantal mannen geworsteld, zoals Rukanah. Rukanah was een heel goede worstelaar, maar hij had de Islam niet geaccepteerd. Worstelaars kwamen van heel ver naar Arabië om speciaal met Rukanah te worstelen. Het was heel moeilijk om van Rukanah te winnen. Nadat de Profeet drie keer achter elkaar van hem had gewonnen, accepteerde Rukanah de Islam en werd hij Moslim.

In de tijd van de eerste Moslims werd er ook gedaan aan gewichtheffen. De Arabieren deden ook aan hoogspringen. Uit de overleveringen en de Hadith blijkt dat de Profeet wel eens met zijn vrienden heeft gezwommen.

Sport en bewegen is heel belangrijk. Iemand die gezond is, kan meer goede daden verrichten. Het is de plicht van de Moslim om goede daden te verrichten, zoals de zieken te bezoeken. Om te bidden, moet je ook fit zijn. Daarom kan sport nooit kwaad. Alleen moet sport niet ertoe leiden dat je je plichten als mens en als Moslim vergeet. Je schoolwerk, je werk in huis, het bidden en helpen van anderen moet je niet laten, omdat je moet gaan sporten. Deel daarom je tijd goed in. En als je aan sport doet, gedraag je netjes.

32. De moskee

Het is acht uur. Daar gaat de schoolbel. Shehnaaz probeert het laatste stukje van haar verhaal nog te onthouden. Ze zit in de eerste klas mulo en heeft spreekbeurt. Elke leerling moet iets over zijn of haar godsdienst vertellen. Shehnaaz heeft gekozen voor het onderwerp: de moskee. Nadat twee leerlingen hun spreekbeurt hebben gehouden, is Shehnaaz aan de beurt. Zij vertelt het volgende.

"Een moskee, in het Arabisch masdjied genoemd, is een plaats waar mensen samenkomen om tot Allah te bidden. Allah is het Arabische woord voor God. Alhoewel men ook thuis of ergens anders kan bidden, is een moskee toch een speciale plek, omdat er een groep mensen bij elkaar komt met hetzelfde doel. Zo worden er ook gelijkheid, broederschap en liefde voor elkaar bevorderd. In de moskee wordt elk verschil in kleur, rang en status uitgewist. Een ieder staat als gelijke nederig voor Allah. Niemand heeft een speciale plaats in de moskee, behalve de imaan of de voorganger die de Namaaz leidt. In de moskee zijn alle mensen gelijk voor Allah. De moskee is niet alleen belangrijk om erin te bidden, maar ook om kennis op te doen. Uit de preken (khutba's) en lezingen van de Imam kan ook veel geleerd worden over het geloof en andere onderwerpen.

Een moskee is in de eerste plaats een gebouw dat dient voor de verering van Allah en men moet dus met eerbied ermee omgaan. De moskee dient altijd schoon en netjes gehouden te worden. Het binnengaan van de moskee doet men met de rechtervoet en het verlaten van de moskee met de linkervoet. Men moet de schoenen of slippers uittrekken. Mannen, vrouwen en kinderen moeten fatsoenlijk en netjes gekleed zijn in de moskee. In de moskee mag

je niet spugen, geen lawaai maken, geen vuil gooien en ook niet op en neer rennen.

Alle moskeeën moeten gericht zijn naar de Ka'bah, omdat de Ka'bah de gebedsrichting is van de Moslims. Daarom worden alle moskeeën gebouwd in de richting van de Ka'bah. In elke moskee is er een speciale plaats vanwaar de Imam het gebed leidt. Deze plaats heet de Mihraab. In een moskee zijn er geen stoelen of banken, omdat tijdens het gebed verschillende lichaamshoudingen worden aangenomen. Voor zieke mensen zijn er stoelen, zodat ze zittend kunnen bidden. De mannen staan achter de Imam en de vrouwen staan achter de mannen. In sommige moskeeën zijn er gescheiden ruimten voor mannen en vrouwen, waar ze ook naast elkaar kunnen staan."

Nadat Shehnaaz klaar is met haar spreekbeurt, stellen de leerlingen en de juf enkele vragen over de moskee, maar Shehnaaz kan ze allemaal goed beantwoorden. Zij kent haar godsdienst heel goed. Volgende week krijgen de leerlingen hun cijfer.

33. Zakaat

Het is vandaag Ied-ul-Fitre. Saif is gereed om naar de moskee te gaan. Hij heeft nieuwe kleren aan en heeft twee munten om in de concarde-bus te doen. De vader van Saif vraagt geld aan moeder om zakaat te geven. Zij vraagt aan vader hoeveel geld ze dit jaar zullen geven als zakaat. De ouders van Saif besluiten dat ze dit jaar SRD 500,- zullen geven. Saif die meeluisterde naar zijn ouders vraagt: "Pa, wat is zakaat?"

Zijn vader antwoordt: "Zakaat is een verplichte bijdrage die Moslims geven van hun spaargeld en bezit, om arme en behoeftige mensen te helpen. Allah leert ons immers om onze medemens lief te hebben. Zakaat wordt ook wel armenbelasting genoemd en volgens de Heilige Koran worden de zonden van de mens vergeven door het geven van zakaat." Saif heeft dat onthouden en gaat met zijn ouders naar de moskee.

In de moskee vertelt de Imam over de betekenis van zakaat. De Imam vertelt ongeveer hetzelfde als wat Saif's vader heeft verteld, namelijk dat zakaat een verplicht deel is van het geld dat iemand een jaar lang heeft gespaard. Van dat geld moet $2\frac{1}{2}$ % aan arme mensen worden gegeven.

De Imam legt ook uit dat zakaat niet wordt berekend op wat je verdient, maar op het geld dat je na een heel jaar nog over hebt.

De vader en moeder van Saif verdienen elke maand geld, maar zij geven ook geld uit aan eten, kleding, huur en andere dingen. Wat aan het einde van het jaar overblijft, is hun spaargeld.

Stel dat zij aan het einde van het jaar SRD 80.000 hebben gespaard. Als dat bedrag boven het minimum is dat voor zakaat geldt, dan moeten zij daarvan $2\frac{1}{2}$ % geven. Daarom is het

belangrijk om goed te berekenen hoeveel geld je na een jaar echt hebt overgehouden.

2½ % van SRD 80.000 is SRD 2.000. Dat is het bedrag dat zij als zakaat moeten geven. De SRD 500 die ze hadden klaargezet, was dus te weinig, er moet nog SRD 1500 bij.

=====

34. Grote feesten binnen de Islam

Binnen de Islam zijn er twee grote feesten. Deze worden Ied-ul-Fitre en Ied-ul-Adha genoemd. Ied betekent een steeds terugkerend feest in het Arabisch.

Ied-ul-Fitre is een feest dat na het einde van de maand Ramadaan wordt gevierd. Het Ied-ul-Fitre feest heeft te maken met de plicht om te vasten. Daarom is dit feest eigenlijk bestemd voor alle mensen die gedurende de maand Ramadaan hebben gevast. Moslims vieren dit feest uit dankbaarheid dat Allah hen de kracht heeft gegeven om te vasten in de maand Ramadaan. Op deze dag wordt het Ied-gebed verricht. Dit gebed wordt meestal in de moskee verricht. Zowel mannen als vrouwen nemen deel aan dit gebed. Zij moeten schoon en netjes gekleed zijn. Tijdens Ied-ul-Fitre gedenkt een Moslim niet alleen Allah, maar ook zijn arme broeders en zusters. Daarom wordt vóór het Ied-gebed de Sadaqatul-Fitr gegeven. Dit is een verplichte gift aan arme mensen, zodat ook zij Ied kunnen vieren. Op deze dag wenst men elkaar Ied Mubarak toe, wat "een gezegend Ied-ul-Fitre" betekent.

Ied-ul-Adha oftewel offerfeest is ook één van de grote feesten binnen de Islam. Op deze dag offeren Moslims die daartoe in staat zijn een dier. Dit kan een stier, geit of schaap zijn. Een deel van het vlees wordt zelf gebruikt en de rest verdeeld onder familie, vrienden en behoeftigen, zodat zij ook ervan kunnen genieten.

Ied-ul-Adha wordt gevierd ter herdenking van een grote beproeving van de profeet Ibrahim. Ibrahim zag in een droom dat hij zijn zoon Isma'iel moest offeren. Hij wist dat dit een beproeving van Allah was. Zowel Ibrahim als Isma'iel waren bereid om Allah te gehoorzamen.

Toen Ibrahim gereed stond om het offer te volbrengen, liet Allah zien dat hij de beproeving had doorstaan. In plaats van Isma'iel werd een dier geofferd.

Tijdens beide feesten wensen Moslims elkaar "Ied Mubarak" toe.

Een andere belangrijke dag voor Moslims is Milad an-Nabie. Dit is meer een gedenkdag dan een feestdag. Milad an-Nabie betekent geboorte van de Profeet Mohammed. Zoals jullie in verhaal 18 hebben gelezen, werd onze profeet geboren op de 12de dag van de Islamitische maand Rab'ial Awwal 571 n. Chr. in Mekka.

Volgens veel overleveringen is de Profeet ook op dezelfde datum, 12 Rabi' al-Awwal, overleden. Daarom wordt deze dag niet alleen gezien als een dag van geboorte, maar ook als een dag van herdenking.

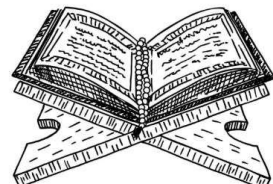
Jaarlijks wordt in veel moskeeën een Milad an-Nabie Djalsa georganiseerd om onze Profeet te gedenken.

=====

35. De Heilige Koran

De Heilige Koran is het heilige boek van de Moslims dat al meer dan 1400 jaar geleden werd geopenbaard. De Koran is het ware woord van Allah, dat is geopenbaard als een boodschap aan alle mensen. In de Koran staan regels en richtlijnen waaraan elke Moslim zich moet houden om een goed leven te leiden.

De Heilige Koran werd geopenbaard door Allah aan onze Profeet Mohammed. Openbaren betekent dat Allah de woorden van de Koran via de engel Djibriel aan de Profeet Mohammed heeft overgebracht.

Dit gebeurde gedurende 23 jaren. Telkens wanneer een gedeelte van de Heilige Koran werd geopenbaard, leerde onze Profeet de woorden uit het hoofd en reeds tijdens zijn leven werden de verzen opgeschreven. Na zijn dood werden al deze verzen verzameld in één boekvorm, de Koran. Hiervan zijn toen vele kopieën gemaakt en naar verschillende landen gestuurd.

De Heilige Koran werd in het Arabisch geopenbaard. Het Arabisch is en blijft de oorspronkelijke taal van de Koran. Tegenwoordig zijn er vertalingen in andere talen, zoals het Nederlands, Urdu of Hindi. Deze vertalingen helpen mensen om de betekenis beter te begrijpen, maar de echte Koran is dus in het Arabisch.

Bij gebedsdiensten wordt de Heilige Koran eerst in het Arabisch gelezen en daarna uitgelegd in een taal die iedereen begrijpt.

Een ieder moet proberen de Koran te lezen en te begrijpen, want dan pas weet je hoe een Moslim dient te leven. Zoveel informatie en richtlijnen vinden we terug in de Koran.

=====

36. Vasten

Riaz is negen jaar en Jasmien is vijf jaar. Beiden zijn aan het spelen op het erf. Het is vakantie en de kinderen genieten ervan. Opeens horen ze moeder roepen dat het al 12 uur is en dus tijd om te eten en te baden. O ja, denken de kinderen, het is vrijdag en dus Djoema. Ze maken zich klaar om samen met hun moeder naar de moskee te gaan.

In de hal van de moskee zitten Riaz en Jasmien rustig naast hun moeder die met andere vrouwen aan het praten is. Ze hebben het over het vasten, dat de volgende week begint. De kinderen luisteren aandachtig naar het gesprek. Thuis aangekomen, vraagt Riaz direct aan zijn moeder: "Ma, is vasten verplicht?" Zijn moeder

antwoordt: "Vasten is een plicht voor elke volwassen Moslim die gezond is. Tijdens de maand Ramadaan mag je vanaf het aanbreken van de dageraad tot zonsondergang niets eten of drinken. Je moet ook proberen geen slechte dingen te doen, zoals liegen, pesten of

schelden. Vasten betekent dat je leert om jezelf te beheersen en meer aan Allah te denken."

"Vasten is ook goed voor je lichaam. En door het vasten leer je alleen goede dingen te doen en al het slechte achterwege te laten." Jasmien vraagt aan haar moeder: "Ma, als de mensen vasten, krijgen ze toch honger en dorst?" Moeder lacht en zegt: "Daarom mijn kind, als je vast dan weet je hoe anderen die geen eten hebben zich voelen." Riaz vraagt aan zijn moeder: "Mag ik vanaf volgende week ook vasten? Het is toch verplicht?" Moeder zegt: "Dat mag wel. Alle volwassen mensen die lichamelijk gezond zijn, moeten vasten. Zieke mensen, reizigers en heel oude mensen voor wie het zwaar is, zijn vrijgesteld van het vasten. Wel moeten de reizigers en zieke mensen achteraf hun vasten inhalen of als ze het door langdurige ziekte of ouderdom niet kunnen inhalen, dan hun vasten compenseren door de armen te voeden." Jasmien zegt: "Ik wil ook vasten!" Maar moeder legt haar uit dat vasten niet verplicht is voor kleine kinderen en dat ze pas zullen vasten als ze groot zijn. Jasmien besluit te vasten als zij groot is. Dat vindt moeder een goed idee. Maar kinderen mogen wel alvast oefenen om eraan te wennen.

37. Hadj

Safioen kijkt rondom zich heen. Er staan vier koffers en twee tassen in de kamer. Ze zijn van dada (opa) en dadie (oma).

Dada en dadie gaan naar Hadj. Ze gaan met het vliegtuig. Safioen gaat naast dada zitten. Zij vraagt aan hem: "Dada, wat is Hadj?" Dada antwoordt:

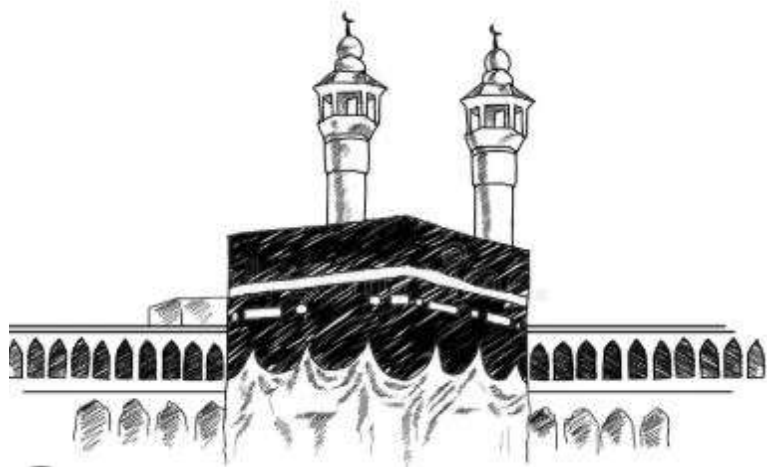
"Hadj is de bedevaart naar Mekka in het land Saoedi-Arabië. Hadj wordt gedaan in de twaalfde Islamitische maand, die Zul Hadj heet. Het is voor elke volwassen Moslim, die de reis kan betalen en gezond is, verplicht om één keer in zijn of haar leven naar Hadj te gaan. De Moslims van alle werelddelen komen één keer per jaar in Mekka bij elkaar om de Hadj te doen."

"Tijdens de Hadj moeten al de mensen (bedevaartgangers) dezelfde soort kleding dragen, zowel armen als rijken. De mannen dragen twee eenvoudige witte doeken en de vrouwen dragen eenvoudige, nette kleding. Alle bedevaartgangers zijn op dat moment gelijk aan elkaar en leven als broeders en zusters met elkaar. Je kan niet zien wie rijk is of arm. De bedevaartgangers beseffen hierdoor dat ze allemaal tot één grote familie behoren en kinderen zijn van één en dezelfde Allah. Zo beseffen de bedevaartgangers dat zij allemaal schepselen van Allah zijn en als broeders en zusters met elkaar moeten leven."

Safioen vindt het interessant en vraagt verder aan dada: "Wat gebeurt er tijdens de Hadj? Wat doen al die mensen?" Dada lacht en antwoordt: "De bedevaartgangers gaan naar de grote open moskee in Mekka, die Masdjied al Haram heet. In het midden van deze moskee ligt de Ka'bah. Hier gaan de bedevaartgangers zeven

keer rondom de Ka'bah en doen ze een klein gebed. Daarna gaan ze naar de twee heuvels die Safa en Marwah heten. De bedevaartgangers lopen ook zeven keren heen en weer van de ene heuvel naar de andere. Dit doen ze ter nagedachtenis aan Hadjra die wanhopig naar water zocht voor haar zoon Isma'iel (zie verhaal 7). Ook gaan de bedevaartgangers naar het stadje Mina, waar ze met stenen naar een pilaar gooien, als teken dat ze het slechte afwijzen. Tijdens de Hadj wordt ook veel gebeden."

"Veel mensen bezoeken ook de stad Medina, waar onze Profeet heeft geleefd en begraven ligt. Maar dit is geen verplicht onderdeel van de Hadj." Safioen knikt dat zij het begrepen heeft, maar ze is van plan om dada en dadie nog meer vragen te stellen als ze terugkomen van Hadj. Ze besluit dat wanneer ze ouder is en genoeg geld heeft gespaard, ook naar Hadj te gaan. Het is toch een plicht van elke Moslim die ertoe in staat is?

38. Azaan

Azaan betekent oproep tot het gebed. Toen de Profeet Mohammed met zijn vrienden in Medina aankwam, was er nog geen manier om de mensen bij elkaar te roepen voor het gebed. Er werden verschillende voorstellen gedaan om de mensen bij elkaar te krijgen. Er werd voorgesteld om op een hoorn te blazen of om een bel te rinkelen. Maar deze voorstellen leken toch niet goed. Uiteindelijk werd besloten dat iemand de mensen zou oproepen. Hiervoor werd Hazrat Bilal gekozen. Bilal was een vrijgekochte Afrikaanse slaaf die Moslim was geworden. Bilal had een mooie en krachtige stem. Hij werd bekend als de eerste mu'azzin, dat is de persoon die de Azaan oproept.

De Azaan wordt nog steeds opgeroepen voor het begin van elk verplicht (farz) gebed. Hiermee worden alle mensen opgeroepen om te komen bidden. De persoon die de Azaan oproept, heet "mu'azzin". De Azaan wordt in het Arabisch opgezegd en betekent het volgende:

Allah is de grootste (4x)
 Ik getuig dat niets aanbeden dient te worden dan Allah (2x)
 Ik getuig dat Mohammed Allah's profeet is (2x)
 Kom tot het gebed (2x)
 Kom tot het succes (2x)
 Allah is de grootste (2x)
 Niets verdient aanbeden te worden dan Allah (1x)

Bij het ochtendgebed (Fajr) wordt er een extra zin toegevoegd. Dan zegt de mu'azzin:
 "Het gebed is beter dan slapen" (2x)

Zo worden de mensen eraan herinnerd om wakker te worden en Allah te aanbidden.

Na de Azaan wordt een korte smeekbede (doea) gedaan. Daarna begint de Namaaz.

=====

39. Namaaz

Na het geloof in Allah is Namaaz de belangrijkste plicht van de Moslim. Namaaz is de manier waarop Moslims bidden. Volgens de Heilige Koran is Namaaz belangrijk, omdat het je afhoudt van het kwaad. Door Namaaz te lezen, voel je je dichterbij Allah. Samen met anderen Namaaz lezen, brengt mensen bij elkaar en er ontstaat liefde en broederschap tussen hen.

Elke volwassen Moslim is verplicht om vijf keer per dag te bidden. Het geldt dus voor alle mannen, vrouwen en kinderen vanaf ongeveer 10 tot 12 jaar. Kinderen moeten vanaf hun zevende jaar leren bidden, zodat zij eraan wennen. Wanneer zij volwassen worden, wordt het gebed verplicht voor hen.

Om de Namaaz te lezen is er geen speciale plaats nodig. Het kan thuis of in de moskee gebeuren. De plaats waar de Namaaz wordt gelezen, moet wel schoon zijn.

De taal van het gebed is het Arabisch, omdat de Koran in het Arabisch is geopenbaard en de woorden van het gebed vaststaan. Daarom wordt de Namaaz in het Arabisch gelezen. Maar een ieder heeft het recht om in zijn eigen taal hulp te vragen aan Allah. Tijdens de gezamenlijke gebeden (in de moskee) moet één taal gebruikt worden en dat is het Arabisch. In de moskee wordt de Farz (verplichte) Namaaz door de Imam geleid.

Voordat je de Namaaz gaat lezen, moet je jezelf reinigen. Dat wil zeggen dat je lichaam schoon moet zijn. Meestal zie je dat de volwassenen hun gezicht, handen en voeten wassen voordat ze in de moskee gaan om de Namaaz te lezen. Dit wordt Woezoe genoemd (kleine wassing). De kinderen moeten dit ook doen. Zo sta je schoon voor Allah.

=====

40. Er is één God

Moslims geloven erin dat er maar één God bestaat. Die wordt door de Moslims Allah genoemd. In Hoofdstuk 112 van de Heilige Koran wordt kort en bondig uitgelegd dat er één God bestaat. Dit hoofdstuk, oftewel deze soerah, heet "Al-Ichlaas". Dit betekent in het Nederlands: De Eenheid. Deze soerah is heel kort: het bestaat uit vier verzen. Het is daarom makkelijk te onthouden en makkelijk te gebruiken in de Namaaz.

Soerah Al-Ichlaas werd in de stad Mekka geopenbaard. De vier verzen van deze soerah luiden als volgt:

In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

1. Zeg: Hij, Allah, is Eén.
2. Allah is Hij, van Wie alles afhankelijk is.
3. Hij verwekt niet, noch is Hij verwekt,
4. En niemand is gelijk aan Hem.

De verzen van deze soerah behoren tot de eerste verzen die geopenbaard zijn aan de Profeet Mohammed. Deze soerah is door Allah geopenbaard om een paar misverstanden die ten tijde van de Profeet bestonden en nog steeds bestaan, weg te werken.

Soerah Al-Ichlaas is kort maar heel erg belangrijk.
In het eerste vers geeft Allah aan dat er maar één God, Allah, is.
Er zijn geen andere goden naast Allah.

Het tweede vers zegt dat God iedereen helpt en kan helpen.
Hijzelf heeft de hulp van niemand nodig. Zo sterk en machtig is Allah. Dit betekent dat alle mensen en alle dingen afhankelijk zijn van Allah, maar Allah Zelf van niemand afhankelijk is.

In het derde vers vertelt Allah dat Hij geen kinderen heeft. Allah is ook geen kind geweest. Hij heeft nooit een vader of moeder gehad. Allah heeft dus geen ouders en geen kinderen.

Het laatste vers van Soerah Al-Ichlaas geeft aan dat geen mens aan Allah gelijkgesteld kan worden. Mensen kunnen geen eigenschappen hebben die alleen Allah heeft of dingen doen die alleen Allah kan.

=====

41. De geloofsartikelen van de Islam

Farhaan is negen jaar oud. Op vrijdag ging hij samen met zijn vader naar het Djoema-gebed in de moskee. Tijdens de preek sprak de imaat over de geloofsartikelen van de Islam. Farhaan luisterde aandachtig, maar sommige woorden begreep hij niet helemaal.

Na het gebed liepen Farhaan en zijn vader samen naar huis. Onderweg vroeg Farhaan: "Pa, wat bedoelde de imaat met de geloofsartikelen? Ik snapte het niet zo goed."

Zijn vader glimlachte. "Dat is een goede vraag, Farhaan. De geloofsartikelen zijn de belangrijkste dingen waarin elke Moslim moet geloven."

"Ten eerste geloven wij in Allah. Wij geloven dat er maar één God is. Hij heeft alles geschapen. Hij heeft geen ouders en geen kinderen. Hij is de Enige en niets en niemand is aan Hem gelijk. 'Laa ilaaha illallaah' - er is geen god behalve Allah."

Farhaan knikte.

"Ten tweede geloven wij in de engelen. Allah heeft engelen geschapen die altijd gehoorzaam zijn. Zij doen precies wat Allah hen opdraagt."

"Zoals Jibreel?" vroeg Farhaan.

"Ja," zei vader, "Jibreel is één van de engelen."

"Ten derde geloven wij in de heilige boeken. Allah heeft boeken gestuurd om de mensen te leiden. Het laatste en volledige boek is de Heilige Koran.

In de Koran worden ook andere boeken genoemd, zoals de Torah die aan Moesa werd gegeven, de Zaboer van Dawud en de Indjiel van Isa."

"Dus daarom lezen wij de Koran?" vroeg Farhaan.

"Precies," zei vader.

"Ten vierde geloven wij in de profeten. Allah heeft profeten gestuurd om de mensen te onderwijzen. Adam, Noeh, Ibrahim,

Moesa, Isa en als laatste de Profeet Mohammed (vrede zij met hem).

Allah heeft voor elk volk een profeet gestuurd om de mensen recht te leiden.

De Profeet Mohammed is Khatam-un-Nabiyyien, de Zegel van de Profeten. Dat betekent dat hij de laatste Profeet van Allah is en dat er na hem geen oude of nieuwe Profeet zal komen. Velen geloven bijv. dat Jezus zal terugkeren, maar dat is dus niet zo."

Farhaan luisterde aandachtig.

"Ten vijfde geloven wij in de Laatste Dag, ook wel de Dag des Oordeels genoemd," ging vader verder. "Op die dag zal Allah over alle mensen oordelen. Dan wordt gekeken naar onze goede en slechte daden."

Farhaan werd even stil. "En het zesde?" vroeg hij.

"Het zesde is dat wij geloven in Allah's beschikking (takdier)," zei vader.

"Allah weet alles wat gebeurt. Hij weet wat er in het verleden was, wat er nu gebeurt en wat er in de toekomst zal gebeuren. Maar Allah heeft de mens ook een eigen keuze gegeven om goede of slechte dingen te doen. Daarom zijn wij verantwoordelijk voor onze daden. Daarom moeten wij altijd proberen het goede te kiezen."

Farhaan dacht even na. "Dus als ik goede dingen doe, is dat mijn keuze?"

"Ja," zei vader, "en Allah ziet dat."

Toen ze bijna thuis waren, zei Farhaan: "Nu begrijp ik het beter, pa. De geloofsartikelen zijn dus de basis van ons geloof."

Vader legde zijn hand op Farhaans schouder. "Heel goed. Als je deze zes dingen gelooft, dan sta je stevig in je geloof. Maar echt geloof zie je ook in je gedrag. Wie in Allah gelooft, probeert eerlijk, vriendelijk en rechtvaardig te zijn."

Farhaan voelde zich blij. Volgende vrijdag zou hij weer goed luisteren naar de imaan.

=====

42. Waarom noemen wij ons Ahmadi?

Nazima is twaalf jaar oud. Op een avond zat zij op haar kamer en keek op haar telefoon. Op Facebook zag zij een filmpje waarin werd gesproken over verschillende groepen Moslims. Er werd gesproken over Soennieten, Sjiieten en Ahmadis.

Nazima keek verbaasd. "Waarom zijn er verschillende namen?" dacht ze.

De volgende dag liep zij langs de moskee en keek naar het naambord. Daar stond:

Surinaamse Islamitische Vereniging
Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam, Lahore

Toen ze thuis kwam, ging ze naar haar moeder. "Ma," vroeg ze, "waarom noemen wij ons Ahmadi? Zijn wij anders dan andere Moslims?"

Haar moeder glimlachte. "Dat is een mooie en belangrijke vraag."

Ze ging naast Nazima zitten.

"Eerst moet je goed begrijpen," begon moeder rustig, "dat wij Moslims zijn. Wij geloven in Allah, in de Heilige Koran en in de Profeet Mohammed (vrede zij met hem). Wij geloven in de vijf zuilen van de Islam en in de zes geloofsartikelen. Daarin verschillen wij niet van andere Moslims."

"Maar waarom dan de naam Ahmadi?" vroeg Nazima.

Moeder antwoordde: "In de Heilige Koran wordt de Profeet Mohammed (vrede zij met hem) ook Ahmad genoemd. In soerah 61 vers 6 wordt namelijk gesproken over een boodschapper met de naam Ahmad. Ahmad is één van de mooie namen van de Profeet Mohammed (vrede zij met hem) en betekent 'de meest geprezene'.

In het begin van de vorige eeuw werd een Beweging opgericht door Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, die later de Ahmadiyya Beweging werd genoemd. Deze Beweging had als doel de Islam te zuiveren van vele misvattingen die gedurende vele eeuwen onze religie waren binnengeslopen. De naam Ahmadiyya werd gekozen vanwege de naam Ahmad van de Profeet. Wij noemen ons Ahmadi, omdat wij behoren tot deze Beweging. De Beweging is dus niet naar Hazrat Mirza Ghulam Ahmad genoemd, wat velen denken, maar naar de naam Ahmad van de Profeet.

Later kwam er een splitsing in de Ahmadiyya Beweging. Een deel, de Qadiani groep, geloofde dat Hazrat Mirza Ghulam Ahmad een profeet was en een ander deel, de Lahore groep, bleef bij Hazrat Mirza zijn oorspronkelijke bekendmaking dat hij een hervormer was. Vandaar dat nu ook de naam 'Lahore' wordt geplaatst achter onze aanduiding 'Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam'."

Nazima luisterde aandachtig. "En wat geloven wij dan over de Profeet?" vroeg ze.

Moeder zei: "Wij geloven dat de Profeet Mohammed (vrede zij met hem) Khatam-un-Nabiyyien is. Dat betekent: Zegel van de Profeten. Hij is de laatste Profeet van Allah. Na hem zal er geen nieuwe Profeet komen en ook geen oude Profeet terugkeren naar de wereld. Sommige geloven en groeperingen geloven bijvoorbeeld dat Jezus lichamelijk weer terug zal keren naar de aarde. Dat is dus niet zo."

"Dus er komt nooit meer een Profeet?" vroeg Nazima.

"Dat klopt," zei moeder. "De Islam is compleet gemaakt door de Profeet Mohammed (vrede zij met hem). De Heilige Koran is het laatste boek van Allah. Daarom hebben wij geen nieuwe openbaring en geen nieuwe wet nodig. Alles wat wij nodig hebben om goed te leven, staat al in de Heilige Koran."

Nazima dacht even na. "En wat geloven wij over Profeet Isa?" vroeg ze.

Moeder antwoordde rustig: "Wij geloven dat alle profeten hun taak hebben vervuld en zijn gestorven, ook Profeet Isa (vrede zij met hem). Hij was een mens en een Profeet van Allah. Hij werd net als andere mensen geboren, met een vader en een moeder. Hij was een mens en een profeet van Allah. Hij was geen god en geen zoon van God."

Nazima begon het nu wat beter te begrijpen.

"Ma, u noemde eerder de naam van Mirza Ghulam Ahmad, wie was hij dan eigenlijk?" vroeg ze voorzichtig.

Moeder legde uit: "Wij geloven dat Allah in elke tijd hervormers stuurt wanneer mensen het geloof verkeerd beginnen te begrijpen. Wij geloven dat Hazrat Mirza Ghulam Ahmad is gekomen als hervormer, als de beloofde Mahdi en de beloofde Messias. Hij was geen nieuwe profeet met een nieuwe wet. Hij veranderde niets aan de Koran. Hij riep de mensen terug naar de ware Islam. Hij leerde dat de Islam een geloof is van vrede, kennis en rechtvaardigheid."

Nazima knikte. Toen dacht zij aan iets anders.

"Ma, mijn vriendin Farzana zei dat zij niet naar de moskee mag gaan. Haar vader heeft gezegd dat vrouwen niet naar de moskee mogen. Maar wij gaan toch wel? Waarom mogen wij wel?"

Moeder keek haar liefdevol aan. "In de tijd van de Profeet Mohammed (vrede zij met hem) gingen vrouwen ook naar de moskee. Hij heeft nooit gezegd dat vrouwen verboden zijn om te komen. Hij zei juist dat men vrouwen niet moet tegenhouden als zij naar de moskee willen gaan."

"Dus vrouwen mogen?" vroeg Nazima.

"Ja," zei moeder. "Bidden kan thuis, maar vrouwen mogen ook naar de moskee gaan. In onze gemeenschap vinden wij het belangrijk dat vrouwen kennis opdoen, de preek horen en samen bidden. Dat is geen verschil in geloof, maar een verschil in uitleg."

"Dus Farzana's vader is niet verkeerd?" vroeg Nazima voorzichtig.

"Hij volgt wat hij heeft geleerd," antwoordde moeder rustig. "Wij respecteren dat. Maar wij volgen wat wij begrijpen uit de Koran en de voorbeelden van de Profeet."

Nazima glimlachte. "Dus wij zijn gewoon Moslims?"

Moeder lachte zacht. "Ja, wij zijn Moslims. De naam Ahmadi laat zien dat wij de Profeet Mohammed (vrede zij met hem) willen volgen en dat wij geloven in hervorming van het geloof wanneer dat nodig is. Maar onze basis blijft altijd de Heilige Koran en de Soennah."

Nazima voelde zich gerust. "Dan weet ik het nu," zei ze. "Ik hoef niet in de war te zijn."

Moeder legde haar hand op Nazima's schouder. "Als je stevig gelooft in Allah, in Zijn Boek en in Zijn laatste Profeet, dan sta je stevig. En vergeet nooit: kennis zoeken is voor mannen én vrouwen belangrijk. Een naam maakt iemand niet beter dan een ander. Of iemand zich Soennie, Sjiiet of Ahmadi noemt, alleen Allah weet wat er in het hart is. Bij Allah tellen geen namen, maar goede daden, oprechtheid en gehoorzaamheid aan Hem."

Nazima voelde zich gerust. De volgende keer dat zij iets op internet zou zien, wist zij dat ze eerst thuis kon vragen.

43. Wat betekent Djihad?

Shafier is twaalf jaar en zit in de eerste klas van de mulo. Op school heeft de juffrouw gezegd dat de leerlingen elke dag naar het nieuws moeten kijken, vooral naar internationaal nieuws. Zij zei dat bij de repetitie vragen kunnen komen over wat er in de wereld gebeurt. Ook moeten de leerlingen later een opstel schrijven over een nieuwsbericht dat hen is bijgebleven.

Die avond zit Shafier samen met zijn vader en moeder in de woonkamer naar het avondnieuws te kijken. Hij wil goed opletten, zodat hij genoeg weet voor zijn schoolopdracht.

Plotseling komt er een ernstig nieuwsbericht. De nieuwslezer vertelt dat er in een Aziatisch land een bomaanslag heeft plaatsgevonden. Bij de aanslag zijn verschillende mensen omgekomen en vele anderen gewond geraakt. Ook zijn gebouwen en winkels zwaar beschadigd.

Daarna zegt de nieuwslezer dat een extremistische groep, die zich ISIS noemt, de aanslag heeft opgeëist. Volgens deze groep voeren zij Djihad.

Shafier kijkt verbaasd naar het TV-scherm. Na een paar seconden kijkt hij naar zijn vader.

"Papa," zegt hij, "maar de imam heeft laatst toch in de moskee gezegd dat de Islam een godsdienst van vrede is? Waarom doen sommige Moslims dan zulke dingen?"

Zijn vader zet de televisie iets zachter en kijkt hem rustig aan.

"Dat is een heel goede vraag, Shafier," zegt hij. "Veel mensen raken in de war wanneer ze het woord Djihad in het nieuws horen."

"Wat betekent Djihad dan echt?" vraagt Shafier.

Zijn vader begint uit te leggen. "Het woord Djihad betekent eigenlijk inspanning of strijd. Maar de belangrijkste strijd waarover de Islam spreekt, is niet een strijd tegen andere mensen. De belangrijkste strijd is de strijd tegen jezelf."

Shafier kijkt nieuwsgierig. "Hoe bedoel je, papa?"

"Wanneer iemand probeert om niet te liegen, om eerlijk te zijn, om zijn boosheid te beheersen en om goede daden te doen, dan voert hij een strijd tegen zijn eigen slechte neigingen. Dat noemen we de grote Djihad.

Dat betekent dat je probeert je slechte gewoonten te overwinnen. Bijvoorbeeld wanneer je boos wordt maar toch rustig blijft, wanneer je eerlijk bent terwijl liegen makkelijker lijkt, of wanneer je iemand helpt terwijl niemand het ziet. Dat is de strijd die elke Moslim elke dag moet voeren."

"Dus de grootste Djihad is eigenlijk jezelf verbeteren?" vraagt Shafier.

"Ja," zegt zijn vader. "Het is de strijd om een beter mens te worden. Elke dag probeer je een beetje beter te zijn dan de dag ervoor. Je probeert geduldig en vriendelijk te zijn en Allah niet te vergeten."

Shafier denkt even na. "Maar wat bedoelen ze dan met oorlog?" vraagt hij.

Zijn vader antwoordt: "In de Islam bestaat er ook wat men de kleine Djihad noemt. Dat betekent dat mensen zich mogen verdedigen wanneer zij worden aangevallen en geen andere keuze meer hebben."

Moeder luistert ook mee terwijl vader verder uitlegt. "De Profeet Mohammed is nooit oorlog begonnen om mensen te dwingen Moslim te worden. De eerste Moslims werden in Mekka jarenlang mishandeld, vervolgd en uit hun huizen verdreven. Sommigen werden zelfs gedood. Toen zij naar Medina verhuisden, bleven hun vijanden hen aanvallen. Pas toen gaf Allah toestemming om zichzelf te verdedigen."

"Dus oorlog was alleen toegestaan om jezelf te beschermen?" vraagt Shafier.

"Precies," zegt zijn vader. "De oorlogen die de Profeet heeft gevoerd, waren allemaal oorlogen ter verdediging. Dat noemen we de kleine Djihad. Maar zelfs dan gelden er strenge regels die Allah heeft gegeven."

Shafier knikt.

"Zelfs in oorlog gaf Allah duidelijke regels," vervolgt zijn vader. "De Profeet Mohammed leerde zijn volgelingen dat zij geen onschuldige mensen mochten doden. Vrouwen, kinderen en oude mensen mochten nooit worden aangevallen. Ook mochten bomen, gewassen en huizen niet zomaar vernietigd worden."

Moeder voegt eraan toe: "De Heilige Koran leert zelfs dat het doden van een onschuldig persoon een zeer zware misdaad is. In de Koran staat dat wie één onschuldig mens doodt, is alsof hij de hele mensheid heeft gedood."

Shafier kijkt weer naar de televisie. "Maar die mensen in het nieuws doen precies het tegenovergestelde."

Zijn vader knikt. "Dat klopt. Wat zulke groepen doen, heeft niets te maken met de echte leer van de Islam. Zij gebruiken het woord Djihad verkeerd. Ze misleiden mensen en brengen veel verdriet en schade."

"Dus zij vertegenwoordigen niet alle Moslims?" vraagt Shafier.

"Zeker niet," zegt zijn vader. "De meeste Moslims over de hele wereld leven in vrede. Zij werken, zorgen voor hun familie en proberen goede mensen te zijn."

Shafier glimlacht een beetje. "Dus de echte Djihad is eigenlijk dat je elke dag probeert een beter mens te worden."

Zijn vader glimlacht terug. "Dat heb je heel goed begrepen. Wanneer iemand zijn slechte gewoonten probeert te overwinnen en goede daden verricht, dan is hij bezig met de grootste Djihad."

Shafier denkt aan zijn schoolopdracht. "Ik denk dat ik nu weet waarover ik mijn opstel ga schrijven," zegt hij.

"Waarover?" vraagt zijn moeder.

Shafier antwoordt: "Over wat Djihad echt betekent."

Terwijl Shafier naar boven liep om zijn huiswerk te maken, dacht hij nog even na over wat zijn vader had uitgelegd. Hij begreep nu dat de belangrijkste strijd in het leven niet tegen andere mensen is, maar tegen je eigen slechte gewoonten. En hij nam zich voor om elke dag een beetje beter te worden. Want dat is de grootste Djihad die een Moslim kan voeren.

=====

44. Hoe kan ik een betere Moslim worden?

Het was zaterdagmiddag. In de moskee was een jongerenbijeenkomst. Een paar tieners zaten in een kring: Nazima, Farhaan, Safioen en nog een paar anderen. Meneer Anwar zat ook bij hen. Hij had thee voor zich en glimlachte vriendelijk.

Nazima stak haar hand op. "Meneer Anwar, wat moeten wij eigenlijk doen om een betere Moslim te worden? En wat als wij later groot zijn?"

De anderen knikten. Dat wilden zij ook weten.

Meneer Anwar dacht even na en zei toen rustig: "Een betere Moslim word je niet in één dag. Het is iets waar je elke dag aan werkt.

Het is eigenlijk de grote Djihad waar we het over hadden: de strijd om elke dag een beter mens te worden."

"Maar hoe dan?" vroeg Farhaan.

"Eerst moet je je geloof sterk maken," zei meneer Anwar. "Dat betekent: blijf geloven in Allah, vertrouw op Hem en vergeet Hem niet in je dagelijkse leven. Bid regelmatig. Ook als niemand je ziet."

Safioen vroeg: "Is alleen bidden genoeg?"

Meneer Anwar schudde zijn hoofd. "Neen. Geloof zie je ook in je gedrag. Als je eerlijk bent, als je je ouders respecteert, als je je schoolwerk goed doet, dan ben je al bezig een betere Moslim te worden."

Nazima vroeg: "En als we groot zijn?"

"Dan wordt je verantwoordelijkheid groter," zei hij. "Als je groot bent, moet je zelf keuzes maken. Kies goede vrienden. Kies eerlijk werk. Behandel mensen rechtvaardig. Help de armen. Wees geduldig als iemand je pijn doet."

Farhaan keek serieus. "En als iemand ons uitlacht omdat wij Moslim zijn?"

"Blijf rustig," antwoordde meneer Anwar. "De Profeet Mohammed (vrede zij met hem) werd ook uitgelachen. Maar hij bleef vriendelijk. Een sterke Moslim is niet degene die schreeuwt, maar degene die zichzelf kan beheersen."

Nazima dacht even na. "Moeten wij ook veel kennis opdoen?"

"Ja," zei hij. "Zoek kennis. Lees de Koran met begrip. Stel vragen. Gebruik je verstand. De Islam is geen blind geloof. Het is een geloof dat je moet leren begrijpen."

Safioen glimlachte. "Dus we moeten eigenlijk elke dag een beetje beter worden?"

"Precies," zei meneer Anwar. "Vandaag beter dan gisteren. En morgen beter dan vandaag."

Farhaan vroeg nog één ding: "En hoe weet je of je echt een betere Moslim wordt?"

Meneer Anwar keek hen één voor één aan. "Als je hart zachter wordt. Als je minder boos wordt. Als je sneller vergeeft. Als je blij wordt wanneer je iets goeds doet. Dan ben je op de goede weg."

Nazima zei zacht: "Dus het gaat niet alleen om hoe we heten, maar vooral om hoe we leven."

Meneer Anwar glimlachte. "Dat heb je heel goed begrepen!"

Toen zij naar huis liepen, voelde ieder van hen zich gemotiveerd. Niet om perfect te zijn, maar om elke dag een beetje beter te worden.

En dat is hoe een Moslim groeit: door geloof, goede daden en door elke dag de grote Djihad tegen zichzelf te voeren.

Een echte Moslim is iemand die elke dag een beetje beter probeert te worden, voor Allah en voor de mensen om zich heen.

De Islam leert ons om te geloven in Allah, om goed te zijn voor andere mensen en om elke dag te proberen een beter mens te worden.

Bibliografie

- De Heilige Koran, in het Nederlands vertaald door Soedewo, Suriname, tweede druk, 1968
- De Heilige Koran, vertaald door Jeroen Rietberg, USA, 2004
- Haykal M.H., The life of Muhammad, USA, 1979
- Mahmood, A., Islamitische feest- en herdenkingsdagen, Paramaribo, eerste druk, 1976
- Muhammad Ali, Maulana, De religie van de Islam, in het Nederlands vertaald door Soedewo (1938), s' Gravenhage 2005
- Saboerali, A. Korte Lezingen over onderwerpen in de Islam deel 1, deel 2 en deel 3, tweede herziene druk, 2007
- Saboerali, A. Namaaz, Paramaribo, vierde herziene druk, 1996

Websites:

<http://al-islam.org>
<http://en.wikipedia.org>
www.aaail.org
www.aaailn.org
www.Islamonline.com
www.Muhammad.net
www.muslim.org